

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 99 / IV legislatura / Sisè període

Divendres, 23 de setembre de 1994

Ple del Parlament

Presidència del Molt Honorable Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió plenària núm. 54

Tercera i darrera reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a tres quarts de dotze del matí.

Debat general sobre la prevenció i l'extinció d'incendis a Catalunya (Continuació.)

Propostes de resolució subsegüents al debat

Propostes de resolució del G. P. Popular

Torn a favor: Sra. Arnalot (P) (p. 5377).

Propostes de resolució del G. Mixt

Torn a favor: Sr. Reguant (M) (p. 5378).

Propostes de resolució del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya

Torn a favor: Sr. Portabella (ERC) (p. 5380).

El Sr. Curto i Casadó (P) intervé per al·lusions (p. 5383).

Propostes de resolució del G. P. d'Iniciativa per Catalunya

Torn a favor: Sr. Gimeno (IC) (p. 5383).

SUMARI (2)

Propostes de resolució del G. Socialista

Torn a favor: Sr. Roma (S) (p. 5386).

Propostes de resolució del G. P. de Convergència i Unió

Torn a favor: Sr. Gavín (CiU) (p. 5390).

El Sr. Roma (S) intervé per al·lusions (p. 5392).

S'esdevé un diàleg entre el president i el Sr. Roma (S) (p. 5392). El Sr. Gavín (CiU) intervé per respondre (p. 5393).

El Sr. Gavín i el president intervenen per una qüestió d'ordre i el Sr. Obiols (S) intervé per respondre (p. 5393).

El Sr. Saura (IC) intervé per una qüestió d'ordre (p. 5393). El president li respon (p. 5393).

El Sr. Curto i Casadó (P) intervé per retirar la proposta núm. 24 (p. 5393).

Votació de les propostes del G. P. Popular: *rebutjades per 52 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 5393).

Votació de les propostes del G. Mixt: *rebutjades per 52 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció* (p. 5393).

Votació de les propostes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjades per 52 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció* (p. 5393).

El Sr. Escudé (CiU) intervé per una qüestió d'ordre (p. 5393).

El Sr. Obiols (S) intervé per al·lusions (p. 5394).

El Sr. Clotas (S) intervé per una qüestió d'ordre (p. 5394). El Sr. Escudé (CiU) li respon (p. 5394).

El Sr. Gavín (CiU) intervé per al·lusions (p. 5394).

El Sr. Roma (S) intervé per al·lusions (p. 5394). El president li respon (p. 5394).

Votació de l'apartat segon del punt 10 de les propostes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *aprovat per unanimitat* (p. 5394).

Votació de la resta de propostes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *rebutjades per 53 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció* (p. 5394).

Votació de les propostes del G. Socialista (llevat de la núm. 2): *rebutjades per 53 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció* (p. 5395).

Votació de la transaccional a les propostes núms. 2 del G. Socialista i 3 del G. P. Popular: *rebutjada per 52 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció* (p. 5395).

Votació de la proposta núm. 1 del G. P. de Convergència i Unió: *aprovada per 70 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció* (p. 5395).

Votació de la resta de propostes del G. P. de Convergència i Unió (llevat de les núms. 2, 4 i 5): *aprovades per 70 vots a favor, cap en contra i 53 abstencions* (p. 5395).

Votació de la primera part de la transaccional a la núm. 2 del G. P. de Convergència i Unió: *aprovada per 76 vots a favor, cap en contra i 47 abstencions* (p. 5395).

Votació de la segona part de la transaccional a la núm. 2 del G. P. de Convergència i Unió: *aprovada per unanimitat* (p. 5395).

Votació de la transaccional a la núm. 3 del G. d'Esquerra Republicana de Catalunya i a la núm. 4 del G. P. de Convergència i Unió, i de la transaccional a la núm. 14 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya i núm. 5 del G. P. de Convergència i Unió: *aprovades per 76 vots a favor, cap en contra i 47 abstencions* (p. 5395).

Votació de la proposta conjunta de tots els Grups (llevat del de Convergència i Unió) de reprovació de la política del Govern: *rebutjada per 53 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció* (p. 5395).

Votació de la transaccional a la proposta núm. 2 del G. Socialista i 3 del G. P. Popular, juntament amb el G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya i el G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *rebutjada per 53 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció* (p. 5395).

La sessió s'aixeca a les dues del migdia i tres minuts.

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 54.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a tres quarts de dotze del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major i la lletrada Sra. Andreu.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera de Governació i els consellers d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Benestar Social i de Medi Ambient.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

**Debat general sobre la prevenció
i l'extinció d'incendis a Catalunya**
(Continuació)

El text de les propostes de resolució ha estat repartit abans de començar aquesta sessió.

D'acord amb l'article 124.2 del Reglament, per a la defensa de les resolucions presentades s'ha establert el següent ordre d'intervenció: en primer lloc, Grup Parlamentari Popular; en segon, Grup Mixt; tercer, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; el quart, Grup Parlamentari Iniciativa per Catalunya; el cinquè, el Grup Socialista al Parlament de Catalunya, i el sisè, Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Hi ha, per a cada proposta, un torn a favor i, optativament, facultativament, un torn en contra. Una vegada defensades totes les propostes, es procedirà a la votació pel mateix ordre en què hauran estat defensades. Finalment, hi haurà possibilitat d'explicació de vot. Tant el torn a favor com el torn en contra és de deu minuts.

Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la senyora Arnalot.

(Remor de veus.) Silenci!

La Sra. ARNALOT: Senyor president, senyores i senyors diputats, em referiré en primer lloc a la proposta de resolució que hem presentat tots els grups parlamentaris de l'oposició, amb la qual reprovem l'ineficàcia del Govern per fer front als incendis ocorreguts els darrers mesos a Catalunya, amb conseqüències tràgiques per a la població, el medi natural i la nostra economia. *(Remor de veus.)*

Totes les organitzacions especialitzades i els experts coincideixen que només un 3% dels incendis són inevitables. Tal com es va posar clarament de manifest pel Grup Parlamentari Popular en el debat d'ahir, ni Catalunya és de les comunitats amb més risc d'incendis ni l'eficàcia del Govern de Convergència i Unió és de les millors, sinó ben al contrari, la qual cosa prova que els tràgics incendis d'enguany tenen un altre origen. És evident que els mitjans amb què compta Catalunya són insuficients, però és que, a més a més, el Govern de Convergència i Unió no sap el que ha de

fer per lluitar eficaçment contra els incendis. *(Persisteix la remor de veus.)*

Ahir van poder vostès comparar la situació d'altres comunitats autònomes amb major risc que la nostra i la ineficàcia en la lluita contra els incendis a Catalunya, i va quedar clar que el que és inevitable per al Govern de Convergència i Unió es podria haver evitat. *(Remor de veus.)* Tal com s'ha repetit a bastament per tots els grups parlamentaris de l'oposició en aquesta cambra i es recull també al carrer, les actuacions del Govern de Convergència i Unió han estat presidides per la descoordinació més absoluta: si no es sabia qui manava, si no hi havia aigua, si els tècnics forestals estan clarament marginats, si el personal destinat a extinció, en general, no ha estat degudament entrenat i professionalitzat, si no disposem de plans d'actuació comarcalitzats, si la prevenció ha estat un fracàs, si els màxims responsables estan fora del país, en un estiu reconegut per tothom d'alt risc per les condicions meteorològiques, i si, finalment, se'ls han cremat 64.000 hectàrees de zona forestal, d'això, no se'n pot dir precisament una actuació eficaç i coordinada. *(Persisteix la remor de veus.)*

El Sr. PRESIDENT: Senyora Arnalot, suspengui un moment el seu discurs, a veure si es calma una mica la remor...

La Sra. ARNALOT: Gràcies, senyor president. *(Pausa.)*

El Sr. PRESIDENT: Pot continuar.

La Sra. ARNALOT: El que ha succeït aquest estiu es pot considerar com la crònica d'un desastre anunciat. Hi ha un abans, un durant i un després en la lluita contra el foc, i en aquestes tres vessants incideixen les nostres propostes.

La prevenció i la previsió, és a dir, posar tots els mitjans i actuacions necessaris per evitar els incendis, tenen una importància cabdal en la lluita, encara que, malauradament, hem pogut comprovar que això, a vostès, tampoc els funciona. I un bon grapat de les nostres propostes de resolució van dirigides a fer-les funcionar, ja que són mesures més barates en temps, en cost de vides humanes, econòmiques, mediamambientals, etcètera, i també més eficaçes que l'extinció.

Perquè l'extinció sigui eficaç, s'ha de detectar amb rapidesa on es produeix el foc; si no hi ha una detecció ràpida, mai no pot ser eficaç la lluita. Per això és indispensable una adequada xarxa de vigilància amb torres fixes, amb patrulles mòbils i amb mitjans aeris. En aquesta tasca de vigilància vital per a la detecció dels incendis s'ha de garantir, com a mínim, la cobertura de les zones de màxim risc, matèries, entre d'altres, incloses pel nostre Grup Parlamentari.

Proposem la construcció de suficients barreres tallafocs i franges, i portar a terme conreus vegetals substitutoris amb espècies vegetals no piròfiles i treballs de silvicultura; proposem la construcció de les necessàries pistes forestals; proposem incrementar els punts d'aigua, assenyalar-los cartogràficament; proposem la compra o lloguer d'avionetes òptiques que proporcionin una foto fixa que rep el Centre de Control de Dades; proposem l'establiment de concerts econòmics i subvencions per poder conservar els aprofitaments tradicionals per poder netejar els boscos privats, i proposem netejar els boscos públics amb la participació dels

aturats i els objectors de consciència, prèvia acceptació voluntària d'aquests i l'adequada formació. (*Remor de veus.*)

Donat que l'abandonament rural, tant agrari com ramader, és una causa directa que els boscos no estiguin nets, demanem les dotacions econòmiques necessàries per elaborar i portar a terme un pla d'estímuls econòmics perquè la gent no se'n vagi del medi rural.

Volia dirigir-me al senyor conseller, però, ja que no hi és, em dirigiré al senyor Gavín i al Govern.

Tal com he dit reiteradament –i el Govern ho sap molt bé–, un bosc net no es crema. Per una altra banda, les investigacions sobre les causes dels incendis demostren que a Catalunya la presència en el nostre medi natural d'un major nombre de visitants suposa un increment del nombre d'incendis produïts per negligència, focs fortuïts, focs d'esbarjo, etcètera.

Si cada cop és major el percentatge de causes d'incendi degudes a intromissions en el medi, s'ha d'actuar en aquest sentit, per la qual cosa algunes de les nostres propostes es dirigeixen en aquesta línia, i, entre d'altres, proposem campanyes de formació selectiva, campanyes de dissuasió i campanyes de col·laboració ciutadana.

La prevenció ha d'anar precedida d'una certa previsió; per això és imprescindible saber quines comarques són les de més alt risc, per poder concentrar-hi un major esforç. Per què serveixen els consells comarcals si no compten amb plans que garanteixin una millor previsió i, per tant, prevenció, i que nosaltres, naturalment, demanem que es realitzin? S'han d'elaborar, per tant, plans comarcals, i assenyalar les comarques de màxim risc; hi ha d'haver patrulles de «retens», hi ha d'haver una organització amb un comandament únic; necessitem un model d'organització comarcalitzat i descentralitzat i una estructura d'un comandament piramidal jerarquitzada i clara. El Govern, en tant que n'és el responsable, no ha volgut dotar-se dels mitjans necessaris, que no cal que es detreguin de les partides destinades a atenció sanitària.

Com deia la senyora consellera –que no és aquí, però espero que el Govern li ho digui–, els recursos..., deia la consellera el dia 21 de setembre, a Onda Cero Radio, deia la senyora consellera: «Els recursos són insuficients. No voldran que deixem de construir residències sanitàries?» Doncs, no. No volem que es deixin de fer residències sanitàries; el que volem és que es redueixin les partides sumptuàries, com els va indicar ahir el portaveu del meu Grup Parlamentari.

Proposem també la creació d'un organisme autònom, l'Institut Català de Lluita contra el Foc, amb un comandament únic i eficaç que pugui corregir el desgavell que presideix (*remor de veus*)..., la política de prevenció i extinció dels actuals responsables.

Quan falla la prevenció i la previsió, ens trobem sempre davant d'una situació difícil: l'extinció. La rapidesa de l'extinció depèn d'un emplaçament pròxim i d'una adequada distribució en el temps i l'espai de mitjans humans i materials, tant terrestres com aeris, ja que en un moment determi-

nat no es pot extingir el foc per terra i cal utilitzar aquests mitjans. Cal, per tant, tenir-ne suficients, en funció de si s'ha d'actuar en una zona muntanyosa o plana. És a dir, helicòpters que tenen més capacitat de càrrega: Canadair si l'incendi està localitzat prop del mar; Dromadair si l'incendi està terra endins. I també hi ha d'haver, naturalment, bases aèries suficients, propostes d'adquisició o lloguer que incorpora el nostre Grup Parlamentari.

Proposem també que en un termini prudent totes les urbanitzacions i nuclis de població tinguin punts d'aigua. El Grup Parlamentari, per mediació de l'aleshores diputat Josep Ignasi Llorens, va presentar una moció a aquest Parlament que era una eficaç ajuda per al sector agrari. El Govern no ha complert res del que va aprovar aquesta cambra. En aquesta Moció figuraven reforestacions importants mitjançant un programa de la PAC, i, per tant, en pagava la meitat Unió Europea i l'altra meitat entre les administracions central i autonòmica. Era un negoci rodó. Ara hem de gastar fons de cohesió per reforestar, i, com que és impossible reforestar a curt termini la superfície destruïda, s'han d'establir plans de defensa contra l'erosió. Estem pel bon camí per arribar a la desertització del nostre sòl, perquè, si no actuen amb rapidesa, les pluges arrasaran la terra que no té protecció, qüestió també abordada pel nostre Grup Parlamentari.

La impossibilitat d'enumerar la totalitat de les setanta-sis propostes presentades pel Grup Parlamentari Popular fa que em refereixi, per acabar, a una permanent preocupació nostra: si no som capaços de crear els estímuls perquè la gent del camp no se'n vagi, ens quedarem sense boscos. Al pas que anem, si vostès, per interessos partidistes, fan oïdes sordes a les propostes d'aquesta cambra, no quedaran boscos per cremar.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Arnalot. Pel Grup Parlamentari Mixt, el senyor Reguant té la paraula.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en aquesta darrera intervenció en aquest monogràfic sobre incendis, permetin-me en primer moment que agraeixi la col·laboració que m'han donat de manera molt positiva l'ADDA, Associació per a la Defensa dels Drets dels Animals, des de l'ADDA fins a la Federació Catalana de Municipis, passant també pel Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Forestals de Catalunya, àdhuc de batlles de petites poblacions que han sofert l'impacte de la tragèdia, també de parcs de bombers que he pogut visitar, bombers de parcs locals de bombers.

Dit això, en primer terme deixin-me justificar breument per què jo he signat també la proposta de rebuig a l'acció del Govern. L'he signat perquè, en primer terme, no és un rebuig a cap persona, no té cap contingut de signe personal i és, des del meu punt de vista, una figura política ordinària que es produeix quan la cambra o l'oposició de la cambra ha tingut la percepció, al final del debat, que la feina no s'havia fet ben feta, i, per tant, la reprovació és l'actitud, és la figura política adient en aquest cas.

Però vull dir alguna cosa més. No solament penso que s'ha volgut, en aquesta proposta de resolució conjunta, re-provar per aquesta actitud concreta de la lluita contra el foc, sinó que d'alguna manera també –i es va fer palès a la cambra i va ser esmentat des d'aquí pels diputats que van prendre la paraula– per aquesta percepció que hi ha que el Govern de la Generalitat, de mica en mica, va imbuint-se d'una sensació políticament perillosa, que és aquella que destil·la De Gaulle en els seus últims anys, «*Je suis la France*», i, per tant, a partir d'aquí tot és possible; a partir d'estar oposat a aquest concepte, res és bo.

Dit això, passo a les propostes de resolució per anunciar, en primer terme, que de les quaranta-dos que he fornït, amb el suport de la gent que abans he dit, deixaré decaure, senyor president, la 10, 16 i 34 –la 10, 16 i 34–, perquè en parlar amb els portaveus dels altres grups he pogut també reconèixer que tal vegada eren massa concretes, massa específiques, que no són absolutament necessàries en aquest cas.

De les propostes de resolució, d'aquestes quaranta-dues, les trenta-nou que queden s'agrupen en quatre apartats. En el primer, són mesures per a millorar la prevenció i extinció del foc; naturalment no els les llegiré totes, però, en canvi, sí que voldria, de cada grupet, dir per què les he fornït.

La primera és, del primer grup, en la primera d'elles diu: «Revisar totalment l'acció de govern pel que fa a la prevenció i extinció d'incendis a Catalunya portada a terme fins al moment a la llum de la realitat soferta com a conseqüència de la insuficient previsió.» I això no és altra cosa que traduir allò que el mateix Govern va reconèixer: «No hem pogut reaccionar, els fets ens han passat, nosaltres tenim la responsabilitat, doncs, la responsabilitat de comportar la decisió de revisar tota la política.» Per tant, en el segon, diem: «Incrementar els recursos econòmics, garantir l'eficàcia de la coordinació del comandament únic interinstitucional i, sobretot, pensar que en la lluita contra el foc, tal com s'ha provat en aquests episodis viscuts, cal» –amb la cinquena proposta de resolució– «reconèixer explícitament que el comandament dels plans d'emergència municipal corresponen als alcaldes degudament connectats.»

Cal, també ens sembla, tenir especial cura en la coordinació dels organismes municipals pel que fa als plans d'emergència en les necessitats comarcals i les ordres del comandament únic interinstitucional durant tot l'any i, en particular, en els moments de crisi.

Cal, ens sembla –i això emergeix de la realitat aquí també vista–, que la reducció que s'ha vist en les ADF, que per al 94 havien perdut en dos anys 500 milions de pessetes i ara estan pressupostades només per 89, doncs, que de manera urgent es revisi i es pressuposti a l'alça per facilitar el seu desenvolupament i eficàcia.

Cal incrementar –i és una proposta de resolució que m'agradaria que em recolzés la majoria, perquè va destinada a les comarques en què jo sóc diputat– el personal i el parc mòbil de bombers de la Generalitat, de Girona, en la mesura que prevegi un estudi aprofundit de les reals necessitats de l'àrea, a fi d'optimitzar la seva tasca. Cal, també, fer d'altres

revisions en aquesta matèria, però aquí segurament sortiran de manera abundosa i probablement més ben analitzada...

Voldria passar ja, doncs, al segon bloc, que són les mesures per al recolzament dels afectats i la previsió perquè no torni a succeir aquesta desfeta. Cal, ens sembla, establir sistemes de subvenció i crèdits tous als pagesos i ramaders. Per via d'urgència ja hi ha un decret, del 13 de setembre, que fa aquesta previsió, però cal garantir el real accés a aquestes persones i també fiscalitzar l'ús d'aquests recursos.

Cal establir, ens sembla, sistemes de subvenció a fons perdut per via d'urgència per als masovers de Catalunya, per a aquelles persones que no tenen recursos econòmics ni mobiliaris, i que només una subvenció avançada d'urgència els pot permetre reprendre la seva activitat professional, tan necessària en dues vessants: en la defensiva contra els incendis i en la productiva, per la riquesa de les àrees amb risc de desertització.

Ens sembla que cal, per tant, també incentivar subvencions a la transformació en zona forestal d'àrees en erm o cultius que es trobin en vies d'abandó per motius també diversos; incentivar els propietaris de les zones ermes o no cultivades a permetre'n la pastura, i també endegar un estudi aprofundit que permeti la posada en marxa de programes degudament dotats de recursos a fi d'aturar i evitar en el futur la desertització d'aquelles zones de Catalunya que pateixen un procés de despoblació i abandonament progressiu, fixant la població agrària com a mecanisme de defensa dels temes que hem estat tractant aquests dies.

El tercer bloc correspon a mesures de protecció i control de l'hàbitat forestal. Per aquí ens sembla que cal instaurar, entre d'altres propostes de resolució, normatives de règim administratiu adequades per tal d'impedir, durant un període dilatat de temps, la reconversió o requalificació del sòl afectat pels incendis envers uns usos diferents dels originaris; és a dir, evitar l'especulació del sòl, que es pot fer de diverses formes. Una de les mesures: es pot prendre en consideració l'ordre de 18.VII.85, pel que fa la protecció del cap de Creus i la serra de la Balmeta feta per la conselleria pertinent, pel DARP. També instaurar i recolzar iniciatives legals de penalització envers les conductes negligents, imprudents o temeràries que comportin pèrdues humanes patrimonials o professionals per destrucció ambiental. També instaurar –altra resolució– o recolzar iniciatives d'enduriment penal o de reclusió terapèutica prolongada per als piròmans. Caldria també, des del meu punt de vista, des del comandament únic interinstitucional, fornir un «reten» en forma d'unitat central del foc, a fi i efecte que tingués un servei permanent de vigilància, a fi que alertés de manera immediata en les situacions de risc. Probablement aquestes figures, doncs, probablement són contemplades i és fruit de la meua no suficient informació en proposar-les, però amb la que tinc em semblava que les havia de proposar.

Voldria passar al darrer bloc de propostes –ja dic que no són totes les que estic llegint– que parla de l'estudi, formació i difusió de l'hàbitat forestal. Aquest és el bloc que em

sembla més important per posar a la seva consideració. Em semblaria útil la creació d'un institut català del foc que podria reflectir la comissió d'estudi —que els altres grups restants de la cambra han presentat o presentaran i es veurà en aquest plenari— de prevenció i extinció del foc a base d'endegar amb capacitat investigadora, amb relació internacional per a aquest tema, a base de fornir assessorament i pedagogia multicentres, aquest institut català del foc, per crear el llibre verd de Catalunya anualment, de manera que reflectís la tasca feta per aquest organisme d'estudi i divulgació de la situació de l'hàbitat forestal.

També ens sembla que cal intensificar campanyes de sensibilització per mitjans àudio-visuals envers els valors que representa per al conjunt de la ciutadania la conservació del nostre ecosistema. En cal doncs..., també ens semblaria una mesura a estudiar regular la informació àudio-visual de tragèdies com la viscuda a fi que l'abundós material a voltes exposat no serveixi d'estímul i pretext que comporti la multiplicació mimètica d'actes vandàlics de trastornats mentals. Ens sembla que cal concertar i abundar en l'experiència feta a Ràdio Manresa en totes aquelles poblacions, epicentre de zones d'alt risc, perquè les emissores locals donin prioritat als seus programes, en el moment que hi hagi una situació d'incendi, a la transmissió de les informacions del centre de comandament únic.

Ens sembla que cal intensificar a l'escola primària la pedagogia d'estimar el nostre ecosistema, conèixer-ne els usos, així com conèixer els resultats dels mals usos. Revisar la formació dels bombers de Catalunya, no perquè hagin donat mostres d'insuficient formació —cal felicitar-los de nou aquí—, però tal vegada prendre en consideració, en determinats indrets, la creació d'unitats especialitzades contra els incendis forestals. Cal també obrir l'Escola de Bombers de Catalunya al voluntariat organitzat, a les ADF i al personal de diverses institucions que participa en l'extinció dels incendis, oferint cursos de formació i reciclatge de manera contínua. Cal revisar i incorporar, si cal, professorat altament especialitzat —enginyers superiors i tècnics forestals, biòlegs, botànics, especialistes en cartografia— a fi de millorar la qualitat de l'ensenyament en la formació de les institucions que en la praxi combaten el foc.

I, en darrer terme, ens sembla que és una proposta absolutament necessària i lògica incrementar els mòduls d'especialització forestal a les escoles de capacitació agrària de Catalunya, garantint-ne una formació teòrica i pràctica, sota control de personal qualificat, que permeti formar un personal forestal amb els coneixements adequats de la realitat forestal de Catalunya. Segons la meua informació, en aquests moments només en tenim una, que és la de Santa Coloma de Farners, i crec, que vista l'experiència viscuda, seria bo treballar aquests aspectes pedagògics d'estima de l'ecosistema, d'estudi dels mecanismes de defensa, de professionalitzar, de donar coneixement màxim a la població civil. Estem davant una població civil que ha donat reiterades mostres de sensibilitat i consciència cívica en saltar de manera espontània en suport d'una situació de màxima urgència i a voltes

l'Administració, com en aquest cas, no ha fet honor a l'oferta de la població civil.

És per tot això, senyores i senyors diputats, que el Grup Mixt, recolzat per les institucions i persones que abans he esmentat, ha posat en consideració aquestes propostes de resolució només amb l'ànim que, si alguna fos útil per a aquesta majoria *tout-puissante*, estaríem molt agraïts de la seva acceptació.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Portabella.

El Sr. PORTABELLA: Senyor president, senyores i senyors diputats, senyors i senyora consellera, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana ha presentat quaranta-tres resolucions, la majoria de les quals són molt específiques perquè creiem que aquesta és la manera de poder incidir realment sobre la política de prevenció, coordinació i extinció del foc forestal a Catalunya, i també ha estat un dels signants tant d'una resolució de reprovació a la política d'extinció de la Generalitat com de la de creació d'una comissió d'estudi en què s'analitzi detalladament què és el que s'ha produït aquest any —fins i tot hi podríem incloure l'any passat— i, a partir d'aquí, veure què és el que es pot fer per continuar tirant endavant.

En aquesta comissió nosaltres proposem que hi hagi representants de tots els grups polítics, però també tècnics especialistes en aquesta matèria que puguin anar fent llum en el sentit del que s'ha produït aquest any en els boscos catalans.

Començaré explicant una mica el perquè d'aquesta resolució de reprovació. Nosaltres pensem realment —i una mica és el mateix que es va dir ahir en la intervenció del nostre Grup Parlamentari— que enguany el Govern es mereix un suspens en la seva actuació en la prevenció i l'extinció dels focs. Pensem que cal un canvi d'enfocament polític en la manera de tractar els focs forestals; pensem que s'ha de retornar a l'esperit del programa Foc Verd, que s'ha mostrat molt eficient els anys anteriors a l'actual i l'any anterior, el 93, i pensem també que s'ha de produir un impuls en tot el que té relació a la política d'extinció. Per tant, creiem realment que aquest any no s'ha actuat de manera eficient, ni de manera eficaç —cap de les dues coses— i que, per tant, aquesta situació s'ha de corregir, però, per sobre de tot, el que no pot passar és que es torni a reproduir. Per tant, hi ha una resolució de reprovació i una resolució perquè es creï una comissió d'estudi que tracti aquests temes.

En relació amb les propostes que nosaltres hem fet, lògicament, intervenen, incideixen en els tres grans eixos del que és la política de prevenció, extinció i coordinació d'incendis.

La primera proposta que presentem és una proposta més aviat genèrica; més aviat genèrica però que considerem molt important. Pensem, realment, que s'ha d'avaluar com ha funcionat el programa Foc Verd, l'any 93, 94, i, per tant, proposem que, això, en aquesta comissió, hi tingui lloc, i

ensem que s'han de reactivar aquells aspectes que a poc a poc s'han anat deixant de fer. Aquí hi han diferents elements que s'han deixat de fer. Per exemple, la importància dels voluntaris forestals ha disminuït substancialment; els agents forestals es troben una mica sense poder realitzar les competències que tenen pels decrets; s'ha abandonat una mica el que és el moviment dels cotxes de bombers per situar-los en els punts de risc, els punts de risc que surten de mapes que s'elaboren al mateix Medi Natural i, per tant, que permeten tenir incidència d'una manera molt més ràpida en el foc i, per tant, que permeten el més important de tot, en el que tots estem d'acord, que és el més important, que és disminuir el temps d'arribada amb mitjans d'extinció als orígens del foc. Per tant, pensem que aquesta, realment, és una proposta que és important.

Després fem un conjunt de propostes, les sis següents, que fan referència al capítol d'extinció. Pensem que és fonamental que s'incrementi el material d'extinció dels parcs de bombers, de les ADF, i que també es vagi renovant el que hi ha amb una freqüència superior a la que ara es fa. Pensem –i també ho lliguem amb tot el que fa referència a la intervenció immediata– que calen més mitjans aeris, que cal aconseguir més mitjans aeris pel mitjà que sigui, però també propis, per després poder-nos mancomunar amb tots els països mediterranis, de clima mediterrani, en què els problemes del foc és un denominador comú, i poder sumar esforços, però nosaltres hem de poder fer les nostres pròpies aportacions. I pensem també que l'exèrcit ha de tenir un compromís molt més elevat. Ahir vam parlar, en la nostra intervenció, que hi han diferents avions de l'exèrcit, que ja té l'exèrcit, que són fàcilment adaptables a l'extinció d'incendis, que en altres països ja s'ha fet, i que té un nombre important d'helicòpters que no tenen cap utilitat i que, perquè no en tinguin cap, la veritat és que més val que serveixin per a quelcom i res millor que per a l'extinció d'incendis.

Pensem, també, que s'ha de reforçar la idea del comandament únic. És cert que, fins a un cert punt, existeix aquest comandament únic, però és cert, també, que a algunes administracions els costa assumir aquest comandament únic i que, per tant, cal reforçar i tenir clar que, efectivament, en cas d'incendis i com més gran més encara, ha d'haver-hi un sol comandament a Catalunya i que aquest sol comandament de Catalunya, els cossos de seguretat, els ha d'assumir.

Creiem que s'ha d'incrementar la formació dels cossos d'extinció. Hi va fer referència ahir la consellera de Governació; nosaltres hi estem d'acord. Sovint s'ha dit –i pensem que és cert– que la majoria de bombers tenen una altíssima especialització en incendis industrials i no tant en els incendis forestals. Creiem que aquesta altíssima formació que tenen en els incendis industrials també s'ha de traslladar als incendis forestals. Creiem també que hi ha hagut problemes de fluïdesa de comunicació i de fluïdesa d'unitats cartogràfiques. És clar que s'han d'entendre, els nostres mapes, els mapes que fa l'Institut Cartogràfic de Catalunya, a l'escala 25.000 i a l'escala 5.000, com els més eficients, o, fins i tot,

a 50.000, però és bo que tothom tingui els mateixos mapes, perquè sovint s'ha produït una discrepància, una diferència entre els mapes, i això es reflecteix sobre el territori que es vol observar.

Creiem que s'ha de fer una política –que ja fa molts anys que s'hauria d'haver iniciat– sobre les urbanitzacions. Hi ha un llibret editat del mateix Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, en el qual es parlen de mesures de prevenció en les urbanitzacions que estan dintre de les masses forestals. Aquest llibret ara s'ha reeditat, però s'ha reeditat sense que res del que sortia en la primera edició s'hagi fet. Per tant, ja està bé que s'hagi reeditat perquè significa que s'hi ha fet una reflexió i que a partir d'ara es vol potenciar, però pensem que això realment és una cosa molt important i és molt important perquè, lògicament, els mitjans d'extinció es dirigeixen bàsicament cap als llocs on hi han vides humanes per salvaguardar-les i, per tant, el fet que aquestes urbanitzacions no tinguin sistemes de prevenció, no tinguin sistemes propis per a l'extinció dels incendis fa que quedin bloquejats un percentatge elevat dels mitjans d'extinció de què gaudim en el nostre país.

Entraria ara en tot el que fa al capítol de les ADF. Nosaltres, globalment, pensem que les ADF funcionen bé. Pensem que fan un paper molt important i creiem que s'ha de potenciar aquest paper. Per tant, fem una sèrie de propostes també concretes, que surten una mica del diàleg que hi ha hagut amb moltes d'aquestes ADF. Una de les coses, diguem-ne, la premissa inicial en la qual s'haurien d'incloure totes les accions de les ADF és la primera proposta que fem, la novena, en què parlem que tots els municipis de Catalunya han d'estar inclosos en alguna ADF. Això no significa que cada municipi tingui la seva ADF, sinó que significa que cap municipi ha d'estar al marge d'aquesta estructura civil, amb la participació d'alcaldes, amb la participació de guardes forestals, amb la participació de propietaris forestals, de bosquerols, de gent de la terra. Pensem que aquest és un bon sistema de vertebració de tota la societat civil, i, per tant, la presentem com una de les nostres resolucions. Pensem que han de tenir més mitjans. Ja sabem que reben una quantitat de mitjans; pensem que aquests mitjans han d'anar incrementant-se. I pensem també que les subvencions han d'anar amb un termini de temps més curt, tant les de formació..., que actualment duren dos anys, i que durant aquest període de dos anys es produeix un cert desencís i una mica el que és l'origen de la creació d'aquesta ADF es va perdent al llarg d'aquests anys; pensem que es podria reduir, nosaltres proposem sis mesos, i que les subvencions anuals de manteniment, doncs, també siguin més àgils.

Pensem també, en el capítol de les ADF, que poden jugar el paper que actualment ja juguen però que no està reconegut pel Decret, que és el de la intervenció immediata mentre no arriben els bombers. I això queda clar que ha de ser així, també. De fet, ja es fa. Nosaltres, el nostre Grup Parlamentari, diferents diputats han intervingut en l'extinció de diferents focs i vèiem com primer, per proximitat territorial, en els llocs on les ADF estan ben constituïdes, arribaven allà,

començaven l'extinció i després es posaven a les ordres dels bombers, com els correspon. Això hauria de poder ser així ja per decret, cosa que no recull el Decret. Per tant, pensem també que les ADF haurien de contemplar i haurien d'incrementar el seu coneixement de les zones en què ells són actius per poder cedir els seus coneixements del territori, de la muntanya als bombers, que, a vegades, vénen de molt lluny i no tenen possibilitat de conèixer tan concretament el funcionament o l'orografia d'aquell territori.

Tenim també —faré una breu síntesi— un altre grup important, que és quant a prevenció. I voldria parlar concretament dels tallafocs. El Grup Parlamentari d'Esquerra no és favorable als tallafocs. Pensem que no són eficaços, que no serveixen gairebé per a res. Hi han diferents països que han deixat de fer els tallafocs. I pensem que té un risc important.

Pensem, en primer lloc, que el seu manteniment real perquè tingui una utilitat té un cost econòmic tan elevat que és difícilment assumible. Això fa que no hi hagi un seguiment, un tractament dels tallafocs molt exhaustiu, i, llavors, sobretot per les condicions de Catalunya, sobretot a la Catalunya central, neix una espècie, el fenàs, que el que fa, concretament, és estendre aquest foc. És a dir que no només no serveix..., no per aturar el foc, que això ja és una cosa que ningú discuteix, sinó per poder muntar un operatiu allà, sinó que, a més a més, exerceix de distribuïdor, d'escampador de foc. Per tant, nosaltres no som favorables als tallafocs en el concepte d'obrir rasa, que, a més a més, produeix erosió, sinó que el que defensem és el que s'anomena tallafocs actius, és a dir, amb vegetació que difícilment crema o amb camps de conreu, que també difícilment cremen, com poden ser els de vinya o diferents camps de conreu amb plantes grasses.

També voldríem posar èmfasi en tot el que fa a les línies elèctriques. És clar que les línies elèctriques tenen una responsabilitat en els incendis que s'han produït, tant en quantitat d'incendis que s'han produït com en les hectàrees que això ha produït que es cremessin, i pensem, per tant, que s'ha de fer un seguiment molt més exhaustiu d'aquests incendis. Per tant, s'ha d'evitar, doncs, i s'ha d'exigir a les companyies elèctriques que facin una revisió molt més seguida per evitar que hi hagi coalicions de línies, que evitin la sobrecàrrega i, també, nosaltres el que proposem és que soterrin aquestes línies. Això és molt car, ja ho sabem: hi han molts milers de quilòmetres a Catalunya de línies elèctriques. Però això és una cosa que s'està fent arreu. S'està fent amb programes..., per exemple, a l'Estat francès cada any es soterra vuit mil quilòmetres de línies elèctriques. Nosaltres demanem aquí que es faci un estudi del que costaria aquest soterrament. I ho posem fàcil a les elèctriques perquè ho puguin soterrar. Això vol dir: quina és la diferència entre els països on s'estan soterrant les línies elèctriques i els països en què no s'estan soterrant? La diferència està que en les àrees de servitud de les carreteres sí que poden soterrar les línies elèctriques i, en canvi, aquí a Catalunya si bé Telefònica ho pot fer, les línies elèctriques no ho poden fer. I, per tant, demanem aquí que es faci un decret en què les lí-

nies elèctriques també es puguin soterrar en la part de les línies de servitud de les carreteres.

Creiem també que és important tot el que fa referència a les figures d'alt risc, unes figures que estan contemplades a la Llei forestal, però que darrerament, diguem, han caigut una mica en l'oblit i l'increment de les estacions meteorològiques de detecció immediata per tal de, realment, poder tenir una composició més ràpida i més eficient de la que hi ha ara, que vull dir que amb detecció immediata està força bé. Això no vol dir que s'hagi de passar d'aquestes vint-i-una a un nombre superior, però la veritat és que amb aquest nombre està bé.

El Sr. PRESIDENT: Vagi acabant...

El Sr. PORTABELLA: Vaig acabant, senyor president. Hi ha una altra proposta en què voldria fer especial èmfasi, que és que demanem un pla general de pistes forestals a Catalunya. Demanem un pla general de pistes forestals a Catalunya perquè ens fa una mica de por que ara es comencin a fer un excés de pistes forestals.

Les pistes forestals, com vostès saben, són fonamentals per a poder accedir a algunes zones de foc, però també serveixen per accedir a un espai, una massa boscosa, que abans estava en unes condicions determinades, perquè es degradi aquest entorn perquè creix l'accessibilitat i, a més a més, també és un lloc per poder encendre foc. Per tant, és una arma de doble fil. I, per tant, nosaltres el que volem..., no és que ens oposem que es facin més pistes forestals, sinó que voldríem que hi hagués una estructura ben clara, i que no se'n facin d'innecessàries, que no s'hagi obert la veda a les pistes forestals i ara comencem a trinxar el territori. Per tant, aquí faríem aquesta proposta, també. Creiem que s'ha de ser molt més agosarat en les restriccions dels 4x4 i dels vehicles a motor en les entrades a dintre d'espais naturals. Estem d'acord en què en situacions d'alt risc —com es fa a gairebé a tots els països d'Europa— es prohibeixi l'entrada dels vehicles motoritzats que no corresponen a veïns o a persones que tradicionalment han utilitzat aquests camins com a relació entre els municipis propers, i també pensem que en l'àmbit dels decrets de finançament s'ha de fer un esforç més gran del que s'ha fet. De fet, vostès saben que a la part econòmica no s'ha creat res de nou, sinó que s'ha aprofitat el que ja hi havia. Pensem que aquesta realment és una situació excepcional quant a hectàrees cremades. Jo els recordo que aquest any és l'any que s'han cremat més hectàrees arbrades a Catalunya des de la reconstitució de la Generalitat de Catalunya. Per tant, fins i tot abans del Foc Verd mai s'havien cremat tantes hectàrees arbrades com aquest any. Això és realment una situació d'emergència i, per tant, s'han de vertebrar uns ajuts que es corresponguin amb aquesta situació.

També tenim unes propostes en relació amb la coordinació amb els ajuntaments i com contribueixen els ajuntaments a tot això. I, ja per acabar, faria referència —encara que em deixo bastantes coses— al posicionament del nostre Grup Parlamentari a les altres propostes.

Bé, nosaltres votarem favorablement totes les propostes de l'oposició i ens abstindrem en les de Convergència i

Unió, a excepció de la primera, que no la podem votar a favor. No crec que ningú es sorprengui d'aquest fet. La primera proposta, la primera resolució de Convergència i Unió d'alguna manera demana que se li recolzi la política que ha fet fins ara. Nosaltres vam argumentar ahir, tornem a argumentar avui que discrepem de com s'ha dut la política de prevenció i extinció d'incendis a Catalunya aquest any i que creiem que cal dinamitzar-la, que cal aprofundir-la, que cal millorar-la substancialment. Per tant, no la podem votar...

El Sr. PRESIDENT: Entenc, senyor Portabella, que està fent explicació de vot, eh?

El Sr. PORTABELLA: Sí, sí...

El Sr. PRESIDENT: Això vol dir que renuncia al tràmit corresponent en el seu moment.

El Sr. PORTABELLA: Sí, efectivament, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies.

El Sr. PORTABELLA: I votarem les propostes conjuntes, en general, de tots els altres grups de l'oposició, tot i que no vull deixar de dir que hi ha algunes propostes que, una a una, no les votariem favorablement, sinó que probablement ens abstindríem. És a dir, sobretot en els capítols d'extinció que fan referència al Grup Socialista i al Grup del PP tenim algunes discrepàncies i en algunes altres concretes també. Però pensem que el que pugui arribar de cada una d'aquestes propostes, doncs, podria afavorir aquest canvi, aquest recanvi que nosaltres estem dient.

Voldria dir, també, que el fet de votar favorablement les proposicions del PP, de cap manera es pot confondre amb un recolzament al tipus de política..., al missatge expressat ahir per aquest Grup Parlamentari. El nostre Grup Parlamentari discrepa jo diria que més que profundament—encara que no sé què hi ha més que «profundament»—de l'estil en què ahir es va pronunciar el Grup Popular. (*Remor de veus.*) Nosaltres pensem que aquest estil de fer política és un estil realment molt allunyat de la cambra catalana i, francament, no volem que hi tingui entrada. Per tant, nosaltres no podem de cap de les maneres acceptar l'estil que, d'alguna manera, ahir es va encetar per part del Grup Parlamentari... Creiem que hi ha coses que són massa serioses per treure-les; creiem que hi ha coses en què el joc de paraules no val, i creiem, sincerament, que la manera com s'avança, com es va endavant, com es millora el país, com es fa país, és essent rigorós i portant propostes concretes, entrant en la discussió d'aquella cosa que no ha funcionat, no fent un «embolat» i anant una mica a sac.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Portabella. (*El Sr. Curto i Casadó demana per parlar.*) El senyor Curto i Casadó, per què demana la paraula?

El Sr. CURTO I CASADÓ: El Grup Popular, com deu haver observat el president, voldria tenir una petita intervenció en relació amb esta al·lusió directa que s'ha fet per part del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. PRESIDENT: Ho farà en el moment d'explicar el vot?

El Sr. CURTO I CASADÓ: No, no, ara mateix, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Ara mateix? Té dos minuts.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Gràcies, senyor president. Ni això tampoc; això, senyor Portabella, aquesta referència—més concreta, fins i tot—, la va fer ahir lo president del seu Grup Parlamentari, i nosaltres nos pensàvem que, precisament per la seriositat i per l'envergadura del que ahir es va parlar, quedava absolutament tancat. Entre altres qüestions perquè en este Parlament, quasi sempre, lo debat polític és entre Govern i oposició. I nosaltres volem fer una afirmació, una afirmació que, d'alguna forma, ahir lo president del Grup Socialista també va formular: deixem en pau els morts; deixem tranquils els seus familiars, i compartim la seua pena en la mesura de la nostra consciència col·lectiva.

(*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Curto.

Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, Iniciativa per Catalunya vam demostrar ahir amb la suficient contundència, informació i precisió la inconsistència dels reiterats arguments del Govern de la Generalitat, de tot el Govern de la Generalitat, d'intentar eludir responsabilitats, d'atribuir a imponderables, a causes inevitables degudes al clima, el fet que enguany hem tingut la situació catastròfica, desastrosa, tràgica, que hem viscut tots els catalans, des de la punta més meridional fins a la més septentrional. Crec que va quedar prou clar que els nostres arguments eren prou contundents amb el silenci que es va produir després de la rèplica del nostre president a la primera intervenció dels consellers, quan es va quedar en silenci tota la cambra, inclosos ells mateixos. Segurament perquè no tenien res més a contestar, encara que després, a la tarda, reaccionen i van dir que era per altres raons molt més fútils.

Vam demostrar, i hem demostrat, que no hi ha ni hi ha hagut durant aquests anys una política de prevenció efectiva d'incendis per part del Govern. I vam demostrar que això no és fruit de la justesa dels recursos pressupostaris, no és fruit de la incomprensió dels problemes per part del Govern, no és fruit d'una certa confusió entre mesures de mitjana previsió o a causa de qüestions com la burocràcia, no és tampoc una causa de ceguesa a no veure la realitat per part del Govern ni tampoc entenem que és per manca d'intel·ligència, de comprendre quines són les causes. I vam dir i vam demostrar que el problema rau en el fet que tot això ha estat fruit d'una concepció política de fons del Govern que té avui Catalunya, del Govern de Convergència i Unió. La Catalunya moderna, la Catalunya competitiva, la Catalunya homologable a Europa no necessita el món rural; el món rural més aviat els molesta. El món rural fa uns anys es deia que n'hi havia massa i que això no venia bé, no venia bé la nostra imatge de cara a Europa, de cara a aquest mercat en el qual ens volíem introduir amb la màxima garantia i amb el màxim prestigi. I com que la pagesia era una rèmora, com que la pagesia era un destorb, com que era, en tot cas, un re-

sidu a reciclar —penseu que el destí de molts i molts pagesos ha estat dedicar-se a l'hoteleria, a la construcció, és a dir, baixar a les àrees urbanes, a les àrees turístiques de la Catalunya que es venia—, i això, que ha estat una constant durant tants i tants d'anys —potser s'ha fet, darrerament, una petita correcció de matís, que ja comentarem... La mostra més important d'aquesta concepció global del país i de la funció i el paper del món rural és el projecte del pla territorial general. És a dir, la planificació del territori, que és on s'expressa la concepció de quin país volem. I només volem recordar que l'any passat, quan va sortir l'avantprojecte, el que va sortir a exposició pública qualificava el sòl de Catalunya de dues maneres: sòl útil i sòl no útil. És a dir, sòl útil era el planer, el que té menys d'un 20% de pendent, i sòl inútil, la resta; en definitiva, la gran majoria d'aquest món rural que enguany ha estat assolat per quantitat i quantitat d'incendis. Per tant, si aquesta era la concepció, no és d'estranyar la insensibilitat, la negligència, la despreocupació per l'abandó de les activitats agràries que, evidentment, ha estat més fort a les zones que eren menys productives, que eren menys competitives, i que ha portat a l'abandó de moltes pràctiques: per una banda, l'agricultura de les zones en les quals era més difícil la mecanització, a causa dels forts pendents, o també l'abandó de moltes de les pràctiques tradicionals de ramaderia extensiva o de l'ús dels productes del bosc. I que això ha produït aquesta transformació de les zones forestals i de les finques properes a les zones forestals en unes zones d'un elevat, elevadíssim risc d'incendi, perquè a la càrrega de la massa forestal per la no-extracció de fusta i de llenya, ja que no era competitiva, se li sumaven els erms i les zones de transformació de bosquines que s'hi anaven acumulant al voltant. Això és un fet que és incontestable i que està avalat per la documentació, pels estudis, per les manifestacions de moltíssima societat civil. Hem tingut coincidència d'anàlisi i, per tant, molta coincidència de propostes, no sols per part dels altres grups de l'oposició en aquesta cambra, sinó també d'una gran quantitat d'entitats, organitzacions, de representants del poble que ens han vingut a oferir una sèrie de suggeriments que hem intentat després promoure en les nostres propostes de resolució.

I amb això el que vull dir és que hi ha tanta coincidència que l'entestament per part del Govern a dir que aquí no ha passat res que no fos el que havia de passar perquè era inevitable, fa que els han deixat sols i s'han quedat sols en esta defensa numantina «que no podia ser d'una altra manera, que era inevitable», i això era fatalisme, el que havíem de sofrir per les condicions irrepetibles. I aquesta solitud va tenir una expressió dramàtica per part del conseller d'Agricultura, quan va treure una mostra de suport col·lectiu, dirigit precisament per un col·lectiu presidit per un càrrec del seu Departament, que, òbviament, és un càrrec de pes, com tots sabem, i que està lligat a aquelles pràctiques productivistes dels enginyers forestals.

Hem de dir que, si tot això és la causa última, el que hem intentat ha estat buscar, a més a més, una sèrie de qüestions que demostrin que la responsabilitat o la irresponsabilitat

dels fets que han succeït no és l'obra, no és la culpa d'algun conseller: jo no puc dir que algun conseller tingui bona voluntat i que hagi intentat tapar forats, que hagi intentat anar a gestionar tan eficaçment com fos possible els seus recursos i intentar cobrir part d'aquesta malifeta d'anys i anys, però el que és clar és que és incompetent la voluntat d'algunes persones davant de la voluntat de tot un govern. I per això, per això, hem plantejat conjuntament amb la resta de grups una reprovació global del Govern perquè hi ha implicats molts de departaments del Govern; des del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, que té les tasques de prevenció; des del Departament de Governació, en les d'extinció; del Departament d'Indústria i Energia, pel que vam comentar de la irresponsabilitat o connivència en el manteniment d'un estat deplorable de les línies elèctriques; del Departament de Política Territorial, que no compleix, no fa complir cap de les normatives ni en vigor ni de les que no estan en vigor respecte a les urbanitzacions que estan properes a les zones forestals, i fins i tot diria d'altres departaments, com el de Benestar Social, el de Medi Ambient, el de Cultura, per l'abandó en què té la població rural.

Fruit de tot això, fruit d'aquesta anàlisi, el que hem plantejat ha estat una llista de propostes que hem intentat agrupar per qüestions temàtiques, per fer més entenedor el debat i la seua assimilació. En principi, el que fem és una valoració: valorar la tragèdia dels fets que s'han produït enguany pel que han significat de pèrdues, no sols de vides, sinó de mitjans de vida de molts pagesos i de molts ramaders, de les propietats i del patrimoni natural del país, i expressar el condol als familiars de totes les víctimes que hi ha hagut. La segona és el compromís de treballar amb tots els esforços, tots els grups parlamentaris, per evitar que situacions com la d'enguany tornin a ser repetibles. S'ha dit que són cícliques; per tant, el que no podem plantejar és que esperem quan torna a venir el cicle.

La tercera és la crítica a la desatenció aquesta a les causes últimes en la propagació dels incendis, i la mostra és el que hem dit de la quarta, la ineficàcia en el desplegament de la Llei forestal, que el nostre president va comentar a bastament i que no reiteraré, però és obvi que, si no existeix un inventari forestal que tingui ben classificats, i coneixedor de quina és la realitat que tenim als boscos, difícilment podem fer un pla general de política forestal coherent, i el que plantejem és: primer fem l'inventari, segon, revisem el Pla general de política forestal i no deixem en vaguetats que «s'estudiarà, es farà, es promourà, s'elaborarà», que és el que diu el Pla general, vaguetats, perquè no té el grau de precisió i d'anàlisi que seria necessari. Junt amb això, també delimitar i declarar zones d'actuació urgent i totes aquelles mesures que especifica el Pla forestal.

La cinquena, volem deixar constància d'una manipulació de dades excessivament repetida tot aquest estiu. Sempre se'ns presentava «sí, sí, però, de tantes hectàrees que s'han cremat, n'hi ha d'arbrades i n'hi ha de no arbrades; d'arbrades *només* són tantes...» I per què «només»? Perquè s'intentava reduir el valor de les zones no arbrades, quan

precisament el problema és que, les zones no arbrades, la majoria que s'han degradat fruit d'incendis anteriors i el que fem és, encara, dificultar més, amb els incendis conseqüents, la capacitat de regeneració d'aquest territori. Per tant, no hem de menysvalorar els efectes de la crema dels matolls, sinó que més aviat hauria de ser al contrari.

La sisena és una declaració de principis que hem de fer una inversió d'aquesta tendència a què ens ha portat el Govern, de despoblament, de desatenció del món rural, i que el que hem de plantejar és la consideració, no del valor econòmic i productivista de les zones forestals, sinó paisatgístic, ecològic i part integrant essencial del patrimoni natural que ha sorgit de la convivència entre la població rural i els boscos a tot Catalunya. I que, per a això, el que cal fer és actuar de forma preferent en totes les accions que tendeixin a conservar les característiques naturals del món rural; és a dir, assentar la població, promoure activitats agràries i controlar els usos racionals del territori mantenint el principi, ja admès –jo diria mundialment–, de manteniment de la biodiversitat.

La setena..., no m'hi estendré, perquè són, totes les nostres propostes, de prevenció, que algú deia que no havíem presentat propostes, que els grups parlamentaris no presentàvem propostes; n'hi ha que fa un any que les tenim presentades i rebutjades sistemàticament pel Govern i crec que avui, a pesar que se'ns demanaven propostes i se'ns demanaven propostes constructives, segurament no han estat ni prou propostes ni prou constructives perquè es mereixin un cert suport, una certa comprensió i una certa acceptació del Govern. Són propostes de prevenció, no de previsió només, sinó de prevenció, des del manteniment de les activitats agràries, de la promoció i de la potenciació de les discontinuïtats naturals, quan sigui possible; és a dir, la política dels tallafocs, però no des d'una operació d'enginyeria, sinó d'un estudi ecològic, la del pla estratègic de camins forestals, que també han dit alguns antecessors; d'exigir responsabilitats a les línies elèctriques... Ahir, el conseller, intentant justificar la temeritat del president del nostre Grup Parlamentari, va reconèixer implícitament que teníem moltíssima raó quan, de les 873 inspeccions, més del 30% d'aquestes detectaven deficiències. Més del 30% del territori inspeccionat vol dir que els comentaris són innecessaris.

La realització d'estassades; l'extracció de llenya entenem que és una activitat que s'ha de reproduir, perquè és una de les causes fonamentals l'excés de llenya, el foc i la càrrega de combustible; l'estimulació de la prestació social substitutòria; l'increment de brigades forestals, de punts d'aigua, de punts de guaita; la importància de sensibilitzar la població i de penalitzar les conductes imprudents, en això crec que estem també d'acord tothom; la necessitat d'establir controls i restriccions de pas quan sigui necessari i la de potenciament, en aquest sentit de prevenció, de vigilància, de les agrupacions de defensa forestal; no només cridar-les quan s'ha fet un incendi, sinó promoure tota una activitat d'ells en les tasques de definició de plans d'emergència, de prevenció i conservació de masses forestals; de guia i orientació dels cossos de bombers, etcètera.

Hem dedicat una proposta específica a la necessitat de complir una normativa actualitzada de revisions d'incendis per a les urbanitzacions, els nuclis o els edificis aïllats que estiguin dins o al costat de zones de foc.

I una conseqüència de tot el que hem plantejat, la novena, en què diem: si tenim un pla territorial general, que l'únic que hem canviat d'allò que dèiem d'útil i no útil és que ara en diu «planer» o «primer nivell d'altimetria» i «segon nivell d'altimetria», però la concepció és la mateixa, és a dir, retirem el pla general, revisem-lo i, realment, si volem reequilibrar el territori, si volem promoure el manteniment de la població rural en els seus hàbitats normals, el que hem de fer és això, dir-ho no amb quatre línies o amb quatre descripcions filosòfiques, sinó amb mesures concretes.

Hem continuat també amb una agrupació de temes per aconseguir la major agilitat, coordinació i eficàcia en les tasques d'extinció d'incendis forestals, i crec que va quedar prou demostrat ahir també la necessitat d'elaborar aquest pla de protecció civil territorial a Catalunya, que estableix la Llei de protecció civil, i que ha de ser el marc a partir del qual s'han de desenvolupar els plans d'emergència comarcals. Primer fem el pla de definició d'actuació general i només a partir d'aquí té sentit l'elaboració de plans d'emergència comarcal o de plans d'emergència locals.

Ja de cara al servei d'extinció, el mapa de distribució de parcs de bombers entenem que s'ha d'acabar de definir; hem de veure on els colloquem, i no per raons d'amistats polítiques amb determinats alcaldes, sinó per raons objectives, com és la proximitat a les zones de risc de foc; la formació de bombers i dels càrrecs de comandament de bombers en el tema dels incendis forestals específicament; la cobertura de la plantilla, aquesta plantilla que s'ha anat reduint sistemàticament durant aquests anys, fruit de l'escassa voluntat de prioritzar tan poc els sistemes d'extinció; l'organització del comandament únic local... I els puc dir des de l'experiència dels focs que he viscut avui, aquests dies..., l'últim foc a Catalunya va ser al costat del meu terme municipal i puc dir que ni ADF, ni agents forestals, ni guàrdia civil, ni mossos d'esquadra, ni bombers anaven coordinats; no anaven coordinats, i això és una realitat que les ADF..., els bombers no coneixen ni quins municipis tenen ADF, ni de quina manera s'han de posar en contacte amb les ADF, i als alcaldes si convé no se'ls diu que estem aquí i que volem tal cosa, o que necessitem tal altra, o que suggerim tal i tal qüestió, i això ho dic des de la pròpia experiència, d'aquest incendi de dilluns passat.

Per tant, entenem que cal un comandament únic, que no dubtem de la direcció tècnica dels bombers, però que la coordinació i el comandament ha de ser des dels ajuntaments, des dels alcaldes, que són els coneixedors de la població i els que la població coneix i els elements de referència. La gent no va als bombers a dir-los: «Aquí estem, a veure què és el que fem», la gent va a aquells que coneixen, van a l'Ajuntament i l'Ajuntament és el que ha de ser capaç de dir: «Escolteu, agrupeu-vos en brigades, en grups d'especialistes, en tal o en tal», i posar-los a disposició dels bombers,

que són els que porten la direcció tècnica. Crec que això és fonamental per garantir aquesta coordinació i aquesta efectivitat.

El Sr. PRESIDENT: Acabi, senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies. Sí. Parlem d'algunes altres qüestions; entenc que una d'aquestes és la necessitat d'un mecanisme d'activació immediata quan les condicions climatològiques ho facin necessari. No pot ser que ens agafi amb els pixats al ventre com va passar el mes d'abril, que no s'havia activat cap de les mesures de risc d'incendi (*remor de veus*), no s'havien contractat, no s'havien actualitzat les brigades, etcètera. I una de molt important, que és agilitar els tràmits de col·laboració amb l'Administració de l'Estat en les tasques d'extinció i evitar la quantitat de burocràcia que fa que perdem un munt de temps preciosos, important, fonamental per a poder utilitzar mitjans de competència de l'Estat o fins i tot de fora de l'Estat.

Hem dedicat una sèrie de propostes, que també resumeixo molt ràpidament, a la recuperació de les zones incendiades, des de la regulació de les tales i les intervencions per evitar alguna imprudència o alguna improcedència en les actuacions de l'Administració; la de modificar la legislació urbanística, en el sentit que no es puguin reclassificar els terrenys objecte de l'incendi fins a un termini mínim de quinze anys, i també el canvi en la concessió dels ajuts, perquè alguns ens deien que —des de molts pàgines— es nota que les mesures d'ajut aquestes arran dels incendis són una trampa que l'únic que beneficia és les caixes i els bancs, perquè diuen: «et donem una subvenció si signes un préstec», si no hi ha préstec no hi ha subvenció, i crec que hem de desvincular ambdues coses. (*Remor de veus*.)

Entenem que s'ha de canalitzar i estructurar la participació del voluntariat per garantir una participació eficaç i, al mateix temps, la seguretat en la seva actuació; que s'ha de cobrir les assegurances per a tot el personal voluntari que estigui registrat i que tot això que representa un increment de despeses —i entenem que ha de ser un increment notori— tingui una traducció des del Fons social europeu al Fons de cohesió, aquest fons de què podran disposar les comunitats autònomes i que en tot l'apartat de medi ambient de què hem de disposar pugui ser destinat prioritàriament a aquestes qüestions.

I acabem...

El Sr. PRESIDENT: Ha doblat el temps que tenia, senyor Gimeno...

El Sr. GIMENO: Perdoni.

El Sr. PRESIDENT: Abans ha dit que anava acabant, però veig que no ho fa.

El Sr. GIMENO: Acabo i em posiciono també respecte als altres.

Dir només que a l'última el que fem és lamentar la no-transmissió d'aquest debat i lamentar i deplorar el tractament informatiu que ha rebut aquest debat per part de la Televisió de Catalunya, per part de TV3.

I en relació amb les altres propostes, dir que hem tingut..., hem analitzat totes i cadascuna de les propostes. Hi

ha, jo diria —com hem comentat abans—, un nivell de coincidència general en el sentit de les propostes de tots i cada un dels grups de l'oposició, des del Grup Mixt, el Partit Popular, Esquerra Republicana i el Partit Socialista, i fruit d'això dir que, excepte algunes modificacions que crec que s'han introduït en algun grup, votarem favorablement totes aquestes propostes.

I dir que, òbviament, les propostes de Convergència i Unió jo els demanaria que, per vergonya —per vergonya, perquè entenem que és un insult a la intel·ligència d'aquests diputats i un insult a la intel·ligència i a la sensibilitat d'aquest país—, retiressin la primera proposta de resolució. Si de tot el que ha passat l'única conclusió, la conclusió primera i més important és que valorem positivament la tasca realitzada, és que vostès o no estan al mateix país que nosaltres o és que hi ha una ceguesa irrefrenable en el seu Grup i una impermeabilitat al que la societat sent, el que la societat percep i el que la societat sap. Per tant, jo els demano per dignitat, per dignitat de les tasques parlamentàries, la retirada d'aquesta proposta de resolució número 1.

I les altres, els he de dir que no ens satisfan, que hi han algunes mesures que poden ser valorades mitjanament en positiu, però que ni l'ambigüitat ens garanteix el nivell de compliment, ni la seva escassa voluntat de cooperació i de receptivitat a les nostres propostes —que moltes, no vull dir les nostres, les d'Iniciativa, sinó les de tots, són millors que les seves, perquè estan més especificades i més concretes— ens fan aconsellable no votar-ne cap ni una, tot i que tenia ganes de votar-ne una, el nostre Grup, perquè traspua inconscientment la seva mala consciència; és la proposta número 3, perquè el conseller d'Agricultura ens deia ahir que s'ha fet tot el que s'ha pogut i que no hi ha més possibilitat de fer, etcètera, i que hi han ajuts, que hi han subvencions, que hi han subvencions, i la tercera diu: «Establir un pla de mesures per a recuperar terreny agrícola en desús, amb la finalitat de trencar les grans masses forestals i potenciar l'activitat ocupacional de la població rural.» Si ja s'ha fet tot el que s'havia de fer, si no hi havia més cosa a fer, perquè diem que s'ha de fer això?

I alguna altra que ens sembla d'un cinisme també intolerable: «El Parlament de Catalunya constata» —la cinquena— «la necessitat que sigui potenciada la participació social per mitjà del voluntariat organitzat.» «Constatem», què vol dir? Que un o altre ja decidirà com ho organitzem quan vingui bé? Quan vingui la propera onada cíclica de circumstàncies meteorològiques adverses? Aleshores començarem a fer alguna cosa? Crec que «constatar» tampoc no vol dir res, i sobretot en un tema tan important, en què la societat civil ha demostrat més maduresa que el Grup que governa Catalunya.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Gimeno. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat senyor Roma.

El Sr. ROMA: Molt honorable senyor president, senyores i senyors diputats, alguns mitjans de comunicació, de fet,

ja deien ahir —i, per tant, ho expressen avui— que potser els grups d'oposició que vam intervenir al llarg del dia d'ahir no vam presentar alternatives; de fet, és avui que ens toca presentar les alternatives. Ho vam dir ja ahir en la nostra intervenció, que volíem i era lògic que aquests debats es reparteixin al llarg de tres dies escoltant l'explicació del Govern, que ahir s'expliquessin els grups de l'oposició respecte a la intervenció del Govern, i avui ens toca arribar a acords, fer propostes, presentar alternatives.

De fet, jo suposo que molts de nosaltres vam quedar força sorpresos, estranyats i força bocabadats respecte a afirmacions fetes pels membres del Govern. De fet, se'ns va explicar quins eren els preparatius, quins eren els mitjans, en fi, tot semblava estar preparat per als grans incendis que tothom preveia per a aquest estiu i sembla ser que el Govern el que va oblidar és que els incendis vinguessin.

I vam tenir incendis, i aquests incendis es van atacar realment amb una ineficàcia, una descoordinació i un desgavell no propis d'una situació catastròfica, com sempre es diu, que la situació catastròfica els primers minuts, els primers instants són de desconcert —i és cert—, però el que ningú pot acceptar és que aquest desconcert, aquest desgavell s'allargui minuts, hores, dies, i que no solament faci referència als grans incendis, sinó —com molt bé ha dit també l'illustre diputat senyor Gimeno— tot just aquesta setmana hi va haver una altra mostra amb un incendi de molt menys dimensions, en què allò que criticàvem per als grans incendis del Bages i del Berguedà es va tornar a repetir també en el seu terme municipal, com també ens ho han afirmat dotzenes i dotzenes d'alcaldes que han tingut en els seus termes municipals incendis i que repeteixen i reiteren fil per randa tot el que ahir vam criticar.

Ens hem sentit perplexos, perquè, és clar, dir que era inevitable el que ha passat era acceptar un fatalisme que quan hi ha un risc aquest risc inevitablement es compleix, i per tant avui tenim davant nostre un Govern que té el trist rècord de tenir la major catàstrofe ecològica de Catalunya en aquest segle.

I, és clar, vam sentir també altres perplexitats: dir que hi va haver una sincronització perfecta. No sé si es referien als incendis o als mitjans que es van posar per extingir els incendis, perquè, sincronització perfecta dels mitjans, en absolut. I aquí, una mica, em sembla que estem, els alcaldes que vam haver d'actuar i que ens vam trobar amb aquests incendis..., o que els diputats de la majoria estaven en un altre país, o que nosaltres estàvem en uns altres incendis. Poden tenir majoria vostès aquí, a la cambra, però estic segur que la immensa majoria del poble català no accepta les explicacions que ahir van donar vostès.

I se'ns fan elogis també del programa Foc Verd, sí, però tampoc es diu que el programa Foc verd estem a menys del cinquanta per cent del seu compliment. S'elogia la tasca de les ADF —i és cert que són els grans protagonistes, no solament d'aquests incendis, sinó, jo diria, de tots els incendis en els últims sis, set anys, des de la seva constitució—, forces de xoc, forces de primera intervenció, i que ho fan, de vega-

des, posant en perill les seves vides. Si veiéssim algun dels vehicles que fan servir molts membres de les ADF, molts dels diputats de la majoria, molts dels membres del Govern no s'atrevirien a anar amb aquests vehicles, perquè els considerarien insegurs, i, malgrat això, es fan servir per a extinció d'incendis i han tingut un servei inapreciable. Però ara, en comptes d'elogiar, o passem realment a un nou impuls, que hi hagi autènticament diner perquè aquestes ADF es reestructurin, es potenciïn, millorin els seus mitjans o, si no, es desanimaran i, en comptes de parlar de dues-centes quinze ADF i que haurien de tenir-ne segurament tres-cents cinquanta o quatre-cents, que no ens trobem que en el propi debat, en comptes de dues-centes quinze, en tinguem cent cinquanta o cent. Perquè n'hi han, d'ADF, que s'estan pensant la seva desaparició. Perquè, tot i les ajudes que ahir es deien, que se n'han donat, ajudes també que deia el conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca respecte a tot el que contempla la política forestal, en el nostre país el nostre Govern sovint parla molt de teoria, però després, per desgràcia, la pràctica ens posa al seu lloc.

No s'explica que aquests ajudes arribin amb un any i mig o dos de retard i que hi hagi centenars de persones a Catalunya que han avançat diners de la seva butxaca per arreglar vehicles o per comprar material; no s'explica. És que, al final, molta d'aquesta gent, al cap de sis, set anys de treure's diners per lluitar contra uns incendis que la majoria de vegades no se'ls crema ni un pam quadrat de la seva propietat, certament moltes vegades surten desanimats, i en aquests moments o injectem moral, diners, planificació i tot el que ha fallat en aquests incendis, o el que perilleja és que ens pleguin.

De fet, aquests incendis han deixat constatada una altra cosa: un autèntic entusiasme per part de tota la societat civil de Catalunya de col·laborar que això no torni a passar mai més. Centenars, milers de voluntaris que ens trucaven d'arreu de Catalunya, que se'ns oferien als alcaldes per venir, tots al voltant de les ADF, tots, lògicament, professionals —i aquí no oblidem que han actuat amb una clara professionalitat i dedicació—, tothom té ganes de dir la seva a l'hora de fer propostes alternatives al que ha fallat. I o acceptem que han fallat coses o ningú s'explicarà que s'hagin cremat més de setanta mil hectàrees a Catalunya. Perquè, si teníem mitjans suficients, desplegament, recursos humans, formació, preparació i estàvem tots alerta, per què ha passat això? Bé, ha passat perquè, realment, teníem un govern no preparat per afrontar catàstrofes, i menys catàstrofes d'aquesta categoria.

D'aquí ve que tots els grups d'oposició..., i és lògic, i estic segur que amb nosaltres ara sí tenim la majoria del poble català a favor que no s'accepti la política portada pel Govern Pujol al llarg d'aquests anys. I perquè, a més a més, hem constatat una cosa: que els consellers oblidem que vostès estan governant des de fa catorze anys Catalunya. I aquí es parla molt poc que al cap de catorze anys hauríem de tenir una preparació radicalment diferent de la que tenim ara. Sembla que estem parlant de política de prevenció i de polí-

tica forestal en els últims dos anys. Què s'ha fet des de l'any 80? Una política forestal –i en això estem d'acord amb el senyor Marimon– es veu al llarg dels anys; s'han d'esperar anys perquè realment contemplem el fruit que doni, però és que en porten catorze, i això sella que s'oblidi per part del Govern.

D'aquí ve que la reprovació és al Govern en conjunt perquè, com que els alcaldes acceptem el que es fa malament en un municipi, és lògic que reclamem reprovació a tot un govern quan ho fa malament, perquè no són únicament mancances de dos consellers: són mancances del Govern en conjunt. Clar, que el conseller de Medi Ambient ens surti després dels incendis dient, home, que la gran solució perquè no hi hagi incendis és prohibir que vagin els 4x4 o prohibir que la gent vagi al bosc, home, també se li hauria pogut ocórrer prohibir les fàbriques de llumins o d'encenedors i potser, doncs, també, en fi, seria un altre mitjà de lluitar contra els incendis. Però que, en un any i mig, haguem parlat aquí amb el conseller d'Indústria tres vegades que les conduccions elèctriques no reuneixen el mínim de condicions i que, per tres vegades se'ns digui que no, que això ja estava bé i que fins i tot es reclamin tantes i tantes competències per part del Govern de la Generalitat..., si després no les volen exercir! Si van demanar la competència d'inspecció de línies elèctriques i saben què ens va contestar en una proposició no de llei un il·lustre diputat del seu Grup?: «Home, no pretendran vostès que fem inspecció de totes les instal·lacions elèctriques de Catalunya, perquè n'hi han moltes i tenim poca gent, i això costa diners»! Escolti, però, així, perquè volen competència? Això són paraules textuais de vostès.

El Sr. PRESIDENT: Entri a la qüestió, senyor Roma.

El Sr. ROMA: Sí, senyor president, estem en la qüestió, perquè realment és una reprovació que el conjunt de mesures que s'han anat aplicant han sigut inadequades i que, una mica, és propi del tarannà d'aquest Govern de qui dia passa, any empeny; si hem dépassat un any, en fi, que no s'ha cremat gaire cosa, doncs, en fi, esperem que l'any que ve això es repeteixi, fins que arribem al 94 i això no es repeteix. I es produeix, lògicament, la catàstrofe. És lògic que reprovem i que ens sembli un insult la primera Moció que presenta el Grup de Convergència i Unió.

I també estem –en aquest cas, ja entrant en propostes– satisfets que tots ens haguem posat d'acord, grups d'oposició, respecte a aquesta inquietud, a aquest entusiasme, a aquest desig de participació de tota la societat civil de Catalunya, a fer dues coses: una –perquè sembla que estem parlant de països diferents i d'incendis diferents–, que s'estudiï –ho vam demanar a la Diputació Permanent– què va passar en aquests incendis. Portem aquí, al Parlament, tècnics, voluntaris, membres d'ADF, alcaldes, bombers, bombers voluntaris; portem tothom aquí i que tothom faci els deures i que diguin al llarg d'aquests dos mesos i mig què ha passat amb tots els incendis a Catalunya; portem-los aquí. Si vostès ens diuen que tot va funcionar meravellosament bé, cap problema, per tant, és això. Per tant, portem aquesta gent aquí, i

fem una segona cosa: que aquesta gent ens ajudin a tots, perquè no tots entenem i no tots som experts en la prevenció i extinció d'incendis, que ens ajudin a preparar realment el país perquè això no torni a passar mai més.

Donem obertura: tothom està d'acord que hem d'acostar el Parlament a la gent. Molt bé, ara tenim una ocasió magnífica per acostar-la. I, després, presentem l'alternativa a aquesta política que ens ha portat a la major catàstrofe del segle a Catalunya. Una alternativa completa, una alternativa que, lògicament, amb el curt espai de temps que tenim aquí no pot contemplar amb tota la profunditat que voldríem tots aquests punts, però que, lògicament..., tots els il·lustres diputats i diputades tenen aquestes propostes, però, a més a més, el Grup Socialista trametrà centenars, milers d'aquestes còpies d'aquestes propostes precisament a tota aquesta gent, que segurament la majoria d'ells han escoltat amb indignació certes afirmacions que s'han fet aquí, i que vegin que el Grup Socialista, efectivament, té una alternativa clara i contundent, rotunda, a la política forestal, que no ha funcionat degudament i que no és una política forestal que neixi amb el conseller Marimon, sinó que –ho repetim– vostès estan governant Catalunya des de l'any 80, i, per tant, després de catorze anys, si haguessin tingut política forestal, hauria d'haver-se notat ara. Política de prevenció; una prevenció que no ha sigut adequada, que ha sigut clarament insuficient. Una adequada política d'extinció, amb els mitjans que calguin per dur-ho a terme. I, lògicament, unes adequades mesures de recuperació de les àrees cremades.

I per què diem de canviar la política forestal? Perquè els greus efectes dels focs forestals d'enguany han posat de manifest aquesta manca de política forestal seriosa i realista, en incomplir-se a partir de 1990 el termini per a la presentació del Pla general de política forestal que determina la Llei forestal de 1988.

Retornar al Govern el Pla general de política forestal presentat el maig d'aquest any perquè, lògicament, sofreixi totes aquelles correccions i revisions que el facin que sigui l'eina eficaç que necessita aquest país.

Presentar en el termini de sis mesos un programa de recerca forestal, en el qual, realment, es faci l'inventari forestal; que no passi el que ara passa, que simultàniament i independentment s'estigui fent per part de l'Administració de la Generalitat i de l'Administració central. (*Remor de veus.*)

Desenvolupar els articles de la Llei forestal de Catalunya que fan referència a la coordinació entre política forestal i política urbanística; que no ens queixem ara d'urbanitzacions al mig del bosc, quan són vostès que han donat autorització perquè se n'hi facin.

Complir i fer complir el Decret que determina la unitat mínima forestal; tampoc això ho fan complir.

Establir les condicions que han de complir les finques forestals que rebin ajuts públics per al desenvolupament de les seves activitats. No ens queixem únicament que les masses forestals són poc rendibles; hem d'estudiar com es fa que siguin degudament rendibles aquestes finques i, en cas

que no ho siguin, quines ajudes els donem per a la seva compensació.

Quant a la prevenció, impulsar que tots els municipis de Catalunya tinguin plans de prevenció. Aquí estem parlant..., però, és clar, hem de dir que la majoria de municipis de Catalunya no tenen plans de prevenció.

Presentar al Parlament, abans de la fi d'aquest any, un pla global d'equipament de la superfície forestal per a la prevenció dels grans incendis, coherent amb aquests plans municipals que després també s'han de convertir en plans comarcals.

Crear una unitat de prevenció d'incendis forestals en el si de la Direcció General del Medi Natural, amb l'objectiu de planificar la prevenció, establir una estadística sobre els incendis i vetllar per l'execució dels plans de prevenció.

Inspeccionar urgentment tota la xarxa de línies elèctriques. Abans ho hem dit: això no s'ha fet, se n'han fet denúncies. Què ha passat amb aquestes denúncies, ningú no ho sap. Ara, degut als incendis, hi han dotzenes de denúncies fetes per alcaldes, i segurament van fer un flac favor a les companyies elèctriques no vetllant per tenir les línies com havien de tenir, i ara estan greument preocupades perquè, amb denúncies als jutjats, això els pot costar milers de milions en indemnitzacions si surten condemnades. Per tant, no van exercir les seves competències en això.

Acabar d'eliminar els abocadors incontrolats que hi ha; distribuir gratuïtament a tots un tema tan bàsic com cartografia. En aquests incendis tothom anava com podia, com volia i amb el que tenia. I molts, fins i tot, per no tenir, pràcticament no tenien res. Notificar regularment els mapes darrers d'incendis als ajuntaments i consells comarcals. Ordenar la creixent demanda social d'espais de lleure; n'hi ha d'haver de repartits per tot el territori català com a mesura per facilitar que la gent pugui anar al bosc amb les degudes condicions de seguretat. Redefinir el sistema de vigilància, potenciant els seus efectius humans i completant la xarxa actual amb l'objectiu de cobrir constantment la totalitat del territori. Dintre d'aquí hi ha tots uns quants subapartats que fan referència tant als ajuts que hi ha de l'Inem com a la prestació social substitutòria, que es pot fer servir per a aquestes campanyes. Campanyes d'informació, no únicament quan de vegades tenim ja el foc en el territori, sinó que les campanyes han de ser d'autèntica prevenció i han de ser al llarg, pràcticament ja, de tot l'any. Abans dèiem que de riscos n'hi pot haver de finals de juny fins a mig setembre; aquest any han començat a haver-hi incendis a partir de primers d'abril.

Hi ha a l'apartat c, en el tercer apartat en relació amb l'extinció d'incendis, «comandament únic»: escoltin, en cap d'aquests incendis hi ha hagut comandament únic. Hi ha hagut una autèntica borratxera de decisions, contradecisions, que absolutament tothom prenia comandament en zones tant del territori més centralitzat, menys centralitzat i, per tant, lògicament, si no ens agafem els incendis com una autèntica guerra, i que, per tant, hi ha d'haver algú que dirigeixi i algú que prengui decisions, malament pot anar un exèrcit que té molts generals i que no té ni oficials ni suboficials.

Crear al si del Servei d'Extinció d'Incendis un departament tècnic especialitzat en focs forestals. Definir i aplicar un protocol d'actuació en l'extinció dels grans incendis forestals, en què totes les parts implicades, realment, estiguin coordinades. Millorar el sistema de comunicacions, tema de freqüències que se n'ha parlat. Complementar dotacions de bombers especialment a l'estiu. Establir un pla de millora i increment del parc de maquinària. Abans ho deia. És clar, aquí, a vegades tenim la teoria de dir «tants vehicles». Han estudiat quants d'aquests vehicles, amb tot el que això té d'indignació per part de la gent, que molts vehicles surtin a apagar incendis i que no puguin funcionar? Això ho hem vist tots. Dotzenes de vehicles inútils, que són més propis de museus o de «xatarreros», que no de tenir-los en parcs de bombers. I això existeix. O no coneixen el país? Vagin i voltin. Viatgin, que diu el president Pujol, i veuran que el que diem és cert.

Establir un nou pla de mitjans aeris. A l'inici dels focs es va dir: «En tenim prou.» Per què a l'agost es van gastar 700 milions contractant-ne més? Per què se'ns deia el juliol que n'hi havien de sobres, que ja eren suficients, i després van i es gasten 700 milions? Crear nous parcs de bombers voluntaris, integrant-hi sempre que sigui possible les ADF. Integrar les colles d'extinció dependents del DARP en les tasques directes d'extinció. I aquí hi va haver descoordinació...

Potenciar la creació de les ADF. Perquè en parlem molt bé, però, com abans he dit, estan força deixades de la mà de Déu i, per tant... (*Veus de fons.*) No, no... Sí, sí: totes, totes. Conseller –conseller–, el convidaré a visitar i podem fer una exposició del parc mòbil de les ADF i veurà..., i si vol parlar de l'ADF a la qual jo pertanyo, fins i tot tenim alguna peça de museu, algun dels camions que té més de vint anys d'existència i que, per tant, ara és quan ens plantejem que s'ha de revisar tot. Per tant, esperem ajudes generoses, importants del seu Departament per poder-ho fer. I han fet una magnífica tasca, eh? I això s'ha de dir: l'han feta, però escolti, aquests vehicles han acabat els torrons, després de sis, set anys, d'activitat i de segona mà. Per tant, s'ha de fer. (*Remor de veus.*)

Per tant, s'ha, també, de formar i entrenar el voluntariat, aquest magnífic voluntariat que hem tingut aquest estiu, que els hem de poder integrar, perquè se sentin útils quan el país els necessita. Bé, i hem de coordinar tots els departaments directament implicats en això.

I, per últim, recuperació de les àrees cremades. Bé, ara el que ens preocupa ben segur a tots és que, després d'haver-se cremat més de setanta mil hectàrees a Catalunya, tenim uns boscos realment en... –bé, unes àrees cremades, ja no són boscos–, unes àrees cremades, realment en un greu perill que ara vingui la segona catàstrofe; és a dir, que amb les pluges tot quedi erosionat i, per tant, hem de redactar un pla de restauració de les àrees cremades, que nosaltres hi posem un termini de deu anys per minimitzar els problemes d'erosió i del moviment de sediments. Garantir la recuperació de les àrees en què no es pot assegurar a mig termini l'autore-

generació i afavorir un bon desenvolupament dels processos naturals que faciliti l'assoliment de la millor estructura forestal possible per a la prevenció dels focs i per a la millora de les rendes forestals.

Bé, en definitiva, avui hem presentat aquesta alternativa amb aquests quatre punts, que, precisament, són els quatre blocs en els quals vostès han tingut greus deficiències. Si aquestes greus deficiències, d'entrada, vostès ja no les accepten —i el primer punt de la seva proposta és que no accepten, no són conscients d'aquest catàstrofe—, anem per mal camí. Nosaltres hem estès la mà, hem proposat aquestes actuacions; si no les fan, és culpa seva. En tot cas, en el futur no vinguin a dir que la seva política ha sigut positiva, perquè si una política és positiva després de cremar setanta mil hectàrees, malament. I si aquí no coincidim en el que ha passat en el lloc dels incendis, estem equivocats tots els que estaven en el públic, cent cinquanta alcaldes, centenars i milers de voluntaris, que no hem vist el que vostès diuen que han fet, és que potser el que hem de fer és una reflexió col·lectiva de veure qui està equivocat. En tot cas, el que els proposem és que rectifiquin. Llegeixin-se bé aquestes propostes, aprovin-les i anem tots conjuntament a atacar l'enemic comú, que és el foc.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Roma. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Gavín.

(*Remor de veus.*)

El Sr. GAVÍN: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats...

El Sr. PRESIDENT: Silenci!

El Sr. GAVÍN: ...per explicar la posició del nostre Grup pel que fa a les nostres propostes de resolució, tot dient que, tal com es veurà en l'explicació, resumeixen molt clarament quina és la nostra posició en aquest debat. Jo em detinc aquí uns breus segons, perquè insistiré novament a deixar clara quina és la nostra posició.

Si vostès s'han llegit les propostes de resolució nostres, si se les han llegides, és impossible afirmar —és impossible afirmar— que la posició del Grup Parlamentari del Govern és una posició basada en el fet que no ha fallat res, que tot ha estat perfecte, que res no ha funcionat malament, i que tot el que ha passat és inevitable. És absurd, és insostenible poder dir això, si un veu que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió presenta una quantitat de propostes.

En aquest sentit, ja ha estat dit, per part dels representants del Govern i jo mateix ahir en nom del meu Grup: la nostra posició és que hi ha coses a millorar, a perfeccionar i, per això, hem presentat tot un seguit de resolucions que llegiré ara mateix. (*Veus de fons.*)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Soto, calli, que no té la paraula. (*Pausa.*) Segueixi.

El Sr. GAVÍN: Gràcies, senyor president. I que, en tot cas, només m'agradaria manifestar, entristit, que aquest oferiment de diàleg que hem sentit en algun cas ha estat un diàleg que, en tot cas, ens lamentem que s'hagi vist d'alguna

manera amb un fet anterior a l'oferta de diàleg, que ha estat la presentació d'una reprovació.

Manifestar un diàleg presentant una reprovació no és una bona via d'encetar un diàleg. A nosaltres ens dóna una mica la sensació que, en aquest debat, ja tothom portava una posició absolutament tancada, que nosaltres teníem una quantitat de propostes obertes i que han estat només el Grup d'Esquerra Republicana i el senyor Reguant, a qui jo ho vull agrair, que ens han fet arribar les seves propostes, nosaltres les nostres, i hem estat parlant de la possibilitat d'aprovar-ne conjuntament. Perquè, saben què, senyores i senyors diputats? L'única manera de poder demostrar que és veritat que han fallat coses i que això vol dir que el Govern no està preparat —que això s'ha dit—, l'única manera de demostrar això és, efectivament, o demostrant que les mesures que s'han pres són absolutament ineficaces —i no s'ha demostrat en el debat; hi ha hagut moltes crítiques absolutament genèriques— (*remor de veus*) o, si em permeten un moment d'atenció, senyores i senyors diputats, en tot cas demostrant que sí que es presenta una alternativa. (*Remor de veus.*)

Jo voldria, en aquest sentit, explicar, senyores i senyors diputats, senyor Roma, que la majoria de propostes que hem presentat tots els grups són —la majoria, la immensa majoria— coincidents: formació, escola de bombers, reforçar mitjans aeris... Altres en què no estem d'acord —objectors de consciència, per exemple— no les votem perquè no hi estem d'acord. Regular l'accés al bosc: vostè ha ridiculitzat que s'hagi dit des d'aquí, que regular l'accés al bosc és un element principal perquè no hi hagi foc forestal, i vostè té una proposta en aquest sentit; vostè té una proposta de resolució per regular l'accés al bosc. Nosaltres també, senyor diputat. (*Remor de veus.*) Reforçar les ADF, etcètera.

Coordinació: escolti, demanar un comandament únic... El comandament únic existeix. Cal reforçar aquesta qüestió. Cal evitar que hi hagi descoordinació. Cal polir alguns aspectes. Miri, jo també li explicaré una anècdota. (*Remor de veus.*) No en tinc de temps per explicar anècdotes, però li explicaré una anècdota. Hi ha vegades que el fet que hi hagi coordinació o no-descoordinació, hi ha molt un aspecte de semblança o d'aparença, però hi ha vegades que, fins i tot sense voler-ho, es pot ajudar a crear una sensació de descoordinació.

Vostè parla del comandament únic i de la coordinació. Vostè sap que hi ha un alcalde que, malgrat l'opinió dels bombers i comandant les ADF del seu terme, va ordenar fer un tallafocs, malgrat l'opinió dels bombers, que orientaven que s'havia d'atacar el front del foc, i sap què ha passat al final?, que el front del foc ha quedat a tres quilòmetres i mig del tallafocs que està allà, i que aquell alcalde, segurament sense voluntat, va ajudar a donar una sensació de descoordinació i no va col·laborar en la coordinació, amb tota la bona voluntat possible... (*Remor de veus.*)

Per tant, jo, en aquest sentit, senyor diputat... (*Veus de fons. Algú diu: «Digui, digui quin era l'alcalde!»*)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Roma, ja ha tingut el seu temps... (*Remor de veus.*)

El Sr. GAVÍN: Jo m'estimo més que no m'ho faci dir.

El Sr. PRESIDENT: Silenci!

El Sr. GAVÍN: L'alcalde de Borredà. (*Algú diu: «Això és mentida!» Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Silenci!

El Sr. GAVÍN: Jo, senyor diputat... (*Veus de fons.*)

El Sr. PRESIDENT: Calli, que no té la paraula, senyor Roma.

El Sr. GAVÍN: ...he estat parlant amb responsables, amb alts responsables del Cos de Bombers, del cos d'extinció del Cos de Bombers (*remor de veus*), que manifesten que, en converses que van tenir amb vostè la nit del 4 a 5... (*Veus de fons.*) Que això és un testimoni personal...

(*El Sr. Roma demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT: Quan acabi... Perdó, perdó, senyor...

El Sr. GAVÍN: ...de més d'una o dues persones...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Gavín, perdó.

El Sr. GAVÍN: Puc continuar?

El Sr. PRESIDENT: Espera, espera.

(*Adreçant-se al Sr. Roma.*) Quan acabi el senyor Gavín, si vol demanar la paraula i em justifica per què me la demana, doncs se li concedirà. (*Remor de veus.*)

El Sr. GAVÍN: Senyor diputat, no se senti molest (*veus de fons*), perquè sempre he atribuït... (*remor de veus*), he atribuït una bona voluntat a aquest fet, eh?

Però, en tot cas, referint-me al punt. Escolti'm, coordinació, comandament únic –comandament únic, que existeix–, acceptem, estem d'acord amb vostè que cal reforçar la qüestió del comandament únic. (*Remor de veus.*)

Bé, en tot cas, jo llegiré ara les propostes de resolució del meu grup, que són propostes encaminades a millorar allò que no ha anat prou bé, a millorar aquells aspectes que no han funcionat prou bé en el moment de l'extinció o de la prevenció. (*Remor de veus.*) Hi ha algunes d'aquestes mesures, hi insisteixo: la seva immensa majoria, que, de fet, són mesures que compartim tots els grups parlamentaris, i això em permet defensar, senyores i senyors diputats, que alternativa pel que fa a un projecte innovador, diferent, distant, contrastat, confrontat amb la política que duu el Govern, no existeix, no hi és. Hi ha diferència d'opinions en tant a algunes de les mesures a prendre o a la intensitat de les que cal prendre o de les que cal millorar. Jo, per aquest motiu, si em permeten, senyores i senyors diputats, els explicaré totes aquestes resolucions. (*Persisteix la remor de veus.*)

Una primera resolució que fa una anàlisi positiva general no és la proposta més important, no és l'única. S'ha dit des d'aquí que era la única proposta; s'ha dit que era la més important. No, escoltin, és una proposta de resolució que manifesta una anàlisi general positiva. Altres propostes de resolució que parlen de temes com els següents: la regulació d'accés al medi natural –pràcticament tots els grups en tenen–; el decret de manteniment de superfícies afectades per les línies elèctriques –també se n'ha parlat–; demanar al Govern de l'Estat que revisi la legislació relativa a les causes d'incendis forestals, és a dir, l'enduriment dels càstigs pel que fa a les actituds de risc; revisió de la normativa de segu-

retat de totes les construccions rurals i urbanitzacions de cara als focs forestals –penso que tots els grups tenen una resolució en aquesta línia–; inclusió de mesures preventives del foc forestal en els estudis d'impacte ambiental –aquesta no la tenen tots els grups, algun sí–; foment d'equipaments de lleure en zones concretes per regular la penetració al bosc –també és una proposta pràcticament unànime–; plans especials del PEIN, tenint en compte la prevenció dels incendis; augmentar la vigilància de les zones forestals en el marc de la col·laboració interinstitucional dels cossos i forces de seguretat operants en el territori –una proposta que fa èmfasi clarament en la necessitat de reforçar la coordinació de tots els mitjans que actuen.

Després hi ha una altra proposta, la número 3 del meu Grup, que parla d'un pla de mesures per a la recuperació de terreny agrícola –també és una proposta que crec que hem coincidit tots els grups parlamentaris a presentar–; una altra referent als mitjans aeris, que és objecte d'una transacció i que explicaré més endavant, però que en tot cas altres diputats d'altres grups també han manifestat la necessitat que es reforci el tema dels mitjans aeris per a l'extinció –nosaltres hi estem d'acord també, creiem que s'ha de fer; una altra, finalment, respecte a l'organització del voluntariat i la participació social d'aquest voluntariat organitzat. Jo, en aquest sentit, també voldria dir que l'Infocat preveu que siguin els alcaldes, que preveu que siguin els ajuntaments els que siguin els responsables d'organitzar aquest voluntariat. I, finalment, una altra que parla de la formació, parla de l'Escola de Bombers i altres aspectes de formació; parla de l'escola oberta de bombers, que algun grup parlamentari també hi ha fet referència en el sentit que la formació es pugui realitzar dins de l'Escola i fora de l'Escola.

I, finalment, la proposició número 7, o la proposta de resolució número 7, que parla d'un pla permanent de modernització dels recursos tècnics de què es disposa tant per a la prevenció com per a l'extinció, continuant la línia que ja ha estat endegada però que cal reforçar.

Senyores i senyors diputats, seria de cecs per part del nostre Grup parlamentari dir que tot ha funcionat a la perfecció i no ho hem dit, i hem intentat fer la reflexió del que ha fallat per millorar-ho i per perfeccionar-ho. Aquestes són les nostres propostes, no són poques ni petites; són propostes que coincideixen amb la majoria de grups parlamentaris i, per tant, són propostes que, en tot cas, vénen a reforçar alguns dels aspectes –hi insisteixo– que s'han pogut dur a terme i que cal reforçar. (*Remor de veus.*)

Senyores i senyors diputats, si el que proposem són millores de les polítiques fetes fins ara i el que han proposat tots els grups parlamentaris són millores i perfeccionament de les polítiques dutes a terme fins ara, com podem parlar de reprovació? El nostre Grup Parlamentari, evidentment, votarà en contra d'aquesta resolució de reprovació perquè no veiem que s'hagi justificat i veiem incongruent amb les propostes definitivament presentades que es pugui presentar aquesta reprovació. Fer una reprovació al Govern de la Generalitat –hi insisteixo–, malgrat que intentem anar als punts

que realment ens poden ajudar a estar més preparats, seria tant com reprovar altres administracions que altres grups d'aquesta cambra governen dins del mateix territori de Catalunya i que també tenen responsabilitats en aquesta qüestió. Jo no gosaré fer, no gosaré dir, per exemple, que a la Diputació de Barcelona se li ha cremat una part important dels seus parcs, i per això no gosaré dir que se li hagi de reprovar o que ningú es plantegi reprovar-ho. (*Remor de veus.*)

Per tant, senyores i senyors diputats, propostes per millorar allò que no ha anat prou bé; però, si em permeten, després de l'anàlisi de les nostres i de les seves propostes, són propostes que, en tot cas, van en la línia de reforçar alguns dels aspectes que ja estan endegats per part del Govern actual. Per tot això, senyores i senyors diputats, nosaltres votarem a favor de les nostres propostes de resolució.

I, finalment, el diputat que els parla s'havia descuidat de parlar d'unes transaccions i d'una altra proposta que també votarem, una del Grup d'Iniciativa, la desena en el seu punt segon, pel que fa referència als plans d'emergència comarcals i en concordança amb els municipals. Creiem que és una bona proposta de resolució i que és un punt que convé, doncs, reforçar. En aquest sentit, no tenim cap inconvenient de votar aquesta proposició. I també —suposo que la Mesa hi donarà lectura, senyor president— advertir que hi ha una sèrie de transaccions amb el Grup d'Esquerra Republicana respecte als mitjans aeris que cal incrementar, cal reforçar —és una proposta d'Esquerra Republicana— i que, d'alguna manera, nosaltres, aquesta transacció, l'afegim a la nostra proposta que feia referència als helicòpters militars de l'exèrcit; per tant, se'n fa una de sola.

Altres dues transaccions, que fan referència a la vegetació de les voreres de les carreteres, que també tots els grups hi han fet referència, i una altra respecte que les restes vegetals de la tala dels boscos no quedin allà, sinó que es busquin altres sortides comercialitzables i que es retirin. Aquí el meu Grup manifestarà que hi ha una errada tècnica en la transcripció, i en el primer punt d'aquesta transacció, quan parla «d'almenys deu metres», ha de dir «almenys cinc metres», i el Grup amb què transaccionem entenc que està d'acord amb aquesta correcció. I també una altra, que també han esmentat altres grups parlamentaris, que el Parlament constata la necessitat que sigui potenciada la participació social per mitjà del voluntariat organitzat, així com enfortir la col·laboració de les ADF amb els bombers, especialment pel que fa al coneixement del medi per tal de facilitar l'extinció del foc.

Senyores i senyors diputats, aquestes tres transaccions amb el Grup d'Esquerra i, en tot cas, totes les que sortiran aprovades avui, jo crec que, lluny del que hagi estat en si mateix aquest debat, que en molts aspectes —i ho entenc—, amb responsabilitat de tots, potser no ha estat aquell debat que hauria sigut necessari o hauria sigut més positiu, del que sí que tinc el convenciment, en nom del meu Grup, és que, com que el que cal és mirar endavant —i, així, aquesta és l'actitud del ciutadà de Catalunya—, amb l'esforç que hem fet tots i que, bàsicament, coincidíem en la majoria de casos

en les mesures que cal prendre, nosaltres entenem que amb la presa d'aquestes mesures el nostre país pot estar millor preparat per tal d'afrontar una catàstrofe com la que hem tingut aquest estiu.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gavín. (*El Sr. Roma demana per parlar.*) Sí, el senyor Roma, per què demana la paraula?

El Sr. ROMA: Per al·lusions i contradiccions, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: No, contradiccions, no...

El Sr. ROMA: Doncs, per al·lusions.

(*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Per al·lusions, sí.

El Sr. ROMA: Bé, només...

El Sr. PRESIDENT: No ha estat contradit, vostè. Vostè és el que ha contradit.

El Sr. ROMA: No, no...

El Sr. PRESIDENT: Però, per al·lusions, per al·lusions.

El Sr. ROMA: Gràcies, senyor president. Per un fet greu...

El Sr. PRESIDENT: Té un minut.

El Sr. ROMA: Per un fet greu, per un fet greu. Jo crec que, públicament, he de manifestar que el senyor Gavín és un mentider. És un mentider... (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Retiri, retiri la paraula... (*Veus de fons.*)

El Sr. ROMA: Doncs, escolti'm, no, faltar a la veritat suposo que és dir una mentida.

El Sr. PRESIDENT: No, però vostè suposa que hi ha voluntat deliberada de mentir... (*Remor de veus.*)

El Sr. ROMA: Jo crec...

El Sr. PRESIDENT: Digui que està en un error i així figurarà en...

El Sr. ROMA: Doncs, està en un error; d'acord.

El Sr. PRESIDENT: Així figurarà en el *Diari*...

El Sr. ROMA: Doncs el senyor Gavín està en un gravíssim error. Com a alcalde de Borredà, les tres úniques autoritats que van passar pel poble van ser el director de l'Escola de Policia de Catalunya, el senyor Rodés —crec que al tercer dia dels incendis—, interessant-se per la situació, i, com a bombers, els dos caps que vam veure van ser el senyor Juncosa, que efectivament es va interessar per com anava tota l'evolució a partir del quart dia dels incendis, i l'altre cap de bombers que vam veure, era un cap de bombers empenyat perquè havia perdut un camió i un altre s'havia estat a Viladada sense que en aquell moment hi hagués foc allà. Van ser els tres únics contactes que vaig tenir amb bombers i, per tant, nego totalment el que ha dit el senyor Gavín. I, a més a més, he de dir que, si vam fer un tallafoc, bé, jo..., a diferència de vostès, vam prendre decisions sobre el terreny escoltant els tècnics i els que coneixen el bosc... (*Forta remor de veus i aplaudiments en un sector de l'hemicicle.*)

El Sr. PRESIDENT: Gràcies...

El Sr. ROMA: ...i estic orgullós que el foc quedés a tres quilòmetres del poble. (*Remor de veus i aplaudiments en un sector de l'hemicicle.*)

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. *(El Sr. Gavín demana per parlar.)* Sí, senyor Gavín...

El Sr. GAVÍN: Senyor president, jo voldria aclarir aquesta qüestió. Es va fer un..., es va fer –tal com ara mateix intuïa el senyor Roma–, es va ordenar de fer paral·lel a la carretera de Vilada a Borredà un tallafoc. El foc encara no havia arribat a la Quar i havia de traspasar la serra de Picancel, que no va traspasar mai –i això es pot visitar avui–, i els comandaments dels bombers van desestimar aquesta operació en aquell moment, indicant que les ADF serien més efectives fent ajuda als mitjans que treballaven a la zona de Santa Maria de Pedret. Es pot anar a veure això exactament en aquests moments, i jo crec que queda absolutament aclarit amb aquesta qüestió.

De totes formes, jo voldria dir el següent... *(El Sr. Roma diu: «Qui ho va dir això?» Pausa.)* Escolti'm, jo, si vol, li diré el nom de la persona i, si vol, en parlarem aquí fora, però no és el cas. *(Veus de fons.)*

Jo només voldria afegir...

El Sr. PRESIDENT: Prego als senyors diputats que no dialoguin; demanin la paraula si creuen tenir-hi dret.

(El Sr. Obiols diu: «Vostè és un poca-vergonya!» Remor de veus.)

El Sr. GAVÍN: Demano, senyor president, que faci retirar aquesta expressió.

El Sr. PRESIDENT: Retiri la paraula, senyor Obiols; retiri la paraula.

(Remor de veus.)

El Sr. OBIOLS: No, senyor president. ⁽¹⁾

El Sr. PRESIDENT: No la retira? Doncs, lamento que no la retiri; ho lamento... Mai... *(Persisteix la remor de veus.)*

Passem... *(Veus de fons. El Sr. Saura demana per parlar.)*

Senyor Saura...

El Sr. SAURA: Deia que si els aplaudiments d'ahir del senyor Pujol també es retiren... *(Remor de veus.)*

El Sr. PRESIDENT: El senyor Pujol va demanar excuses, eh? Ara, bé *(remor de veus)*, bé, bé... *(Forta remor de veus.)* Escoltin... *(Veus de fons.)* Escolti'm, perdoni... Perdonin una cosa que ha d'aclarir aquesta presidència: el Reglament de la cambra no prohibeix els aplaudiments. *(Rialles, veus de fons i aplaudiments.)* És una... Escoltin, no ho prohibeix; aquesta és la realitat. I, de fet, i de fet, en determinades ocasions, la cambra ha dedicat aplaudiments pel motiu que sigui. El que passa és que jo crec que era un costum –és una opinió personal–, un bon costum, de no haver-hi aplaudiments. *(Veus de fons.)* Però, bé, no hi ha una infracció de Reglament. Em sembla que, en això, tots els grups hi estem d'acord. *(Remor de veus.)*

Bé, passem a les votacions.

A sol·licitud dels grups parlamentaris, eh?, es pot votar separatament una o diverses parts de la proposta de resolució, si no es contradiu el sentit, per tant. Es votaran pel mateix ordre en què han estat defensades. *(Persisteix la remor de veus.)*

Començarem pel Grup Parlamentari Popular... Silenci! Conjuntament, totes les del Grup... *(El Sr. Curto i Casadó demana per parlar.)*

Digui, senyor...

El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president, per anunciar la retirada –si vol prendre'n nota– de la proposta número 24, perquè, havent rebut informació molt recent que afecta el contingut d'esta proposta i havent-se solucionat lo problema, ja no hi ha objecte que la mantinguem. I, després, senyor president, retirar la paraula «de construcció», a la proposta 27, i «de construcció», en la proposta 55. Això és tot.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé; doncs, es votaran en el sentit..., amb les exclusions que ha dit el senyor portaveu del Grup Parlamentari Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat rebutjades per 52 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Passem a les propostes del Grup Mixt, de les quals han estat retirades la 10, la 16 i la 34; conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes de resolució han quedat rebutjades per 52 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

Propostes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Conjuntament? *(Pausa.)* Suposo que menys les número 3, 16, 19 i 14 que, segons se'ns ha manifestat, estan transaccionades amb unes de Convergència i Unió que es votaran al seu moment.

Doncs, menys aquestes, totes les del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes de resolució han quedat rebutjades per 52 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

A continuació se sotmeten a votació les propostes del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. *(El Sr. Escudé demana per parlar.)* Sí? El senyor Escudé...

El Sr. ESCUDÉ: Sí, gràcies, senyor president, malgrat el desagradable incident que hi ha hagut, que ens ha fet trontollar una mica, a nosaltres, la confiança en el caràcter democràtic d'aquesta cambra, i per això estem una mica desconcertats... *(Forta remor de veus.)*

El Sr. PRESIDENT: Silenci!

El Sr. ESCUDÉ: Senyor president... *(Veus de fons.)*

El Sr. PRESIDENT: Silenci!

El Sr. ESCUDÉ: Senyor president, senyor president, nosaltres havíem manifestat, per boca del nostre company, que

(1) Nota de la redacció

El Sr. Obiols retira més endavant l'expressió proferida respecte al Sr. Gavín (pàg. 5394, columna 1.ª)

votaríem favorablement una proposta, a l'apartat segon, concretament, del número 10, del Grup d'Iniciativa i, per tant, voldria manifestar que nosaltres farem aquesta votació; per això demanem votació separada.

I davant de la reacció que hi ha hagut davant de la meua expressió de «democràcia», senyor president, nosaltres ens hem abstingut d'invocar el Reglament, que obligaria a fer qüestions d'ordre molt severes a un diputat del Grup Socialista que ha intervingut d'una forma molt incorrecta, però si he dit «democràcia» és que nosaltres entenem que en aquest món es pot dir tot, excepte algunes coses molt concretes d'insults, i aquí hi ha hagut unes expressions malsonants, totalment rebutjables. I aquest no és l'esperit democràtic de confrontació entre posicions d'uns i els altres.

Moltes gràcies, senyor president. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Escudé. (*El Sr. Obiols demana per parlar.*) Senyor Obiols, per què demana la paraula?

El Sr. OBIOLS: Per al·lusions, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Té un minut.

El Sr. OBIOLS: Senyor president, estem parlant d'un tema d'una gravetat enorme per a Catalunya i és lògic que tots estiguem en algun moment determinat sotmesos a una tensió especial. Vam ser ahir testimonis que aquesta especial tensió feia comportar al president de la Generalitat d'una manera, com a mínim, anòmala. Jo vaig ser ahir víctima d'una crítica absolutament incomprensible i que no responia en absolut a la realitat quan un conseller em va acusar, ni més ni menys, d'haver-me oposat a la concessió d'ajuts als damnificats als incendis...

El Sr. PRESIDENT: Va quedar aclarit, això...

El Sr. OBIOLS: Cosa que em va fer sentir absolutament calumniat en aquell moment i va quedar aclarit perquè es va retirar aquesta acusació. Acabem de sentir també ara una cosa que jo crec que ha tingut un baixíssim to moral, que és un atac personal a un dels diputats d'aquesta cambra que, com a alcalde responsable d'una situació d'emergència dramàtica, va haver de prendre unes decisions. Vostè, senyor diputat, ha mancat a la veritat quan ha explicat aquesta situació; em sembla que ha quedat absolutament clar, i, en tot cas, crec que podem fer una cosa molt fàcil, que és que uns observadors neutrals puguin avaluar exactament la validesa del que vostè ha dit. A mi m'ha semblat que el seu capteniment era un capteniment políticament molt equivocat, que a vostè li fan fer un paper que és un paper molt desagrat i que està vostè emparant la continuïtat d'una política que ha donat lloc a uns resultats absolutament desastrosos aquest estiu (*forta remor de veus*), i és dins d'aquest context, senyor diputat, que jo he comentat el seu capteniment amb una expressió que no tinc cap inconvenient en aquest moment, també, a retirar per al millor ambient d'aquesta cambra.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: La presidència li ho agraeix. (*El Sr. Clotas demana per parlar.*) El senyor Clotas, per què demana la paraula?

El Sr. CLOTAS: Per una qüestió d'ordre, senyor president, i crec que és important.

El Sr. PRESIDENT: Quin article invoca?

El Sr. CLOTAS: Tots els articles que fan referència al decòrum i al comportament de la cambra. (*Remor de veus.*)

Em sembla que és greu..., i crec, estic convençut que no tindrà inconvenient a retirar el portaveu del Grup de la majoria les seves paraules de lleugera però gravíssima dubtositat democràtica d'aquesta cambra. Crec que s'haurien de retirar aquestes paraules, senyor president.

(*El Sr. Escudé demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Clotas. El senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor president, l'actuació, almenys les paraules finals del senyor president del Grup Socialista, m'han donat a entendre que, realment, aquesta expressió crítica que jo feia no tenia objecte, com no esperava menys del senyor Obiols.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Escudé. (*Remor de veus. El Sr. Gavín demana per parlar.*) Senyor Gavín, per què demana la paraula?

El Sr. GAVÍN: He estat clarament al·ludit pel president del Grup Socialista, com a diputat, personalment, i jo en aquest sentit voldria afegir-li que agraeixo molt que ell retiri aquestes expressions i que ha quedat també molt clar en la meua intervenció que en cap cas he volgut ni molestar ni insultar ni faltar al senyor diputat, això ha estat absolutament evident, sempre he explicat els fets atribuint una bona voluntat i, per tant, amb aquest esperit i amb aquest aclariment deixo l'explicació.

Gràcies, senyor... (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. (*El Sr. Roma demana per parlar.*) Senyor Roma, per què demana la paraula?

El Sr. ROMA: Senyor president, només per al·lusions, que m'agradaria saber el motiu de l'errònia interpretació del senyor Gavín respecte a una ordre inexistent i, per tant, seria bo saber d'on prové el seu error.

Gràcies.

(*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: La presidència considera debatut suficientment aquest punt, tota vegada que els dos han donat mostres d'assentiment de cara a anar a fer una verificació objectiva dels fets, de manera que es dona per acabat aquest punt.

Doncs, votació de l'apartat segon del punt 10 de les propostes de resolució del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Aquest apartat segon del punt 10 ha quedat aprovat per unanimitat.

Ara se sotmeten a votació la resta de propostes de resolució del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes de resolució han quedat rebutjades per 53 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Passem ara a sotmetre a votació les propostes del Grup Parlamentari Socialista al Parlament.

(*El Sr. Roma demana per parlar.*) Senyor Roma?

El Sr. ROMA: Sí, només per informar que, en tot cas, del punt de l'apartat c, el 9, suprimiríem «no superar les dotze hores d'actuació», o sigui que, en tot cas, el punt quedaria, acabat en punt final, «efectivitat del servei».

El Sr. PRESIDENT: Queda suprimir. I, després, ara s'hauria de votar la proposta transaccional, que és la número 2 del Grup Socialista amb la 3 del Grup Popular, que té... (*Pausa.*) Va bé?

El Sr. CLOTAS: Sí, senyor president, únicament que són transaccionals entre dos grups amb l'adhesió del Grup d'Iniciativa per Catalunya i el Grup d'Esquerra Republicana. Pot votar-se ara o pot votar-se amb les transaccionals al final, el que la presidència consideri més oportú.

El Sr. PRESIDENT: Bé, doncs ho votarem al final, ho votarem al final.

Amb exclusió d'aquesta transaccional, conjuntament totes les propostes del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat rebutjades per 53 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Ara, doncs, se sotmet a votació la transaccional a què abans he fet referència.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta proposta transaccional ha quedat rebutjada per 53 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

A continuació, se sotmeten a votació les propostes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, menys la número 4, la número 2 i la número 5. De Convergència i Unió.

(*El Sr. Pueyo demana per parlar.*)

Sí, el senyor Pueyo, per què demana la paraula?

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president, a banda d'aquestes propostes o resolucions transaccionades que vostè ja ha separat molt adequadament, també voldríem demanar que la primera proposta del Grup de Convergència i Unió es votés separatament.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

Doncs ara, en primer lloc, es vota la primera de Convergència i Unió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta proposta ha quedat aprovada per 70 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

A continuació, se sotmeten a votació la resta de propostes de Convergència i Unió, menys la número 4, la número 2 i la número 5.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat aprovades per 70 vots a favor, cap en contra i 53 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació les esmenes... (*El Sr. Gimeno demana per parlar.*) Sí, el senyor Gimeno. Les transaccionals, ara.

El Sr. GIMENO: Sí, senyor president, per demanar votació separada de la segona proposta transaccional, el que era la proposta inicial de Convergència, de l'addició dels dos punts d'Esquerra Republicana. La resta es podria votar conjuntament.

El Sr. PRESIDENT: O sigui, primer votem la transaccional a la número 2, de Convergència i Unió. Es refereix a aquesta? (*Pausa.*)

Doncs, amb aquesta part que vostè ha dit.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La primera part d'aquest punt número 2 ha quedat aprovada per 76 vots a favor, cap en contra i 47 abstencions.

A continuació, es vota la segona part d'aquesta proposta número 2, de la transaccional.

Vots a favor?

Aquesta part de la transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

Es voten ara les altres dues esmenes transaccionals, esmenes d'Esquerra Republicana.

Primer, la número 3, d'Esquerra Republicana, amb la número 4, de Convergència i Unió. I la número 14, d'Esquerra Republicana, amb la 5 de Convergència i Unió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes transaccionals han quedat aprovades per 76 vots a favor, cap en contra i 47 abstencions.

Finalment, se sotmet a votació la proposta conjunta dels Grups parlamentaris de reprovació de la política del Govern, els que hagin subscrit aquesta proposta.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat rebutjada per 53 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Hi ha una proposta transaccional, del Grup Socialista, que no hem sotmès a votació: és la número 2, socialista, amb la 3, del Partit Popular.

Vots a favor?

(*Remor de veus. El Sr. Pueyo demana per parlar.*)

Sí? Vol...?

El Sr. PUEYO: Senyor president, únicament per destacar que, en aquesta Proposta transaccional, ens hi hem afegit el Grup d'Iniciativa per Catalunya i el d'Esquerra Republicana.

El Sr. PRESIDENT: Sí, ho havia manifestat abans el se-
nyor...

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta transaccional ha quedat rebutjada per 53 vots a
favor, 70 en contra i cap abstenció.

S'aixeca la sessió.

(Són les dues del migdia i tres minuts.)

PUBLICACIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Constitució espanyola

Barcelona, 1988. 2.ª edició. ISBN 84-500-9376-7

Preu: 150 PTA. 17 x 11 cm, 88 pàg.

Text de la Constitució espanyola, aprovada per les Corts Generals de l'Estat el 31 d'octubre de 1987, amb un índex final de títols i de capítols.

Constitució espanyola. Estatut d'autonomia de Catalunya. Reglament del Parlament de Catalunya

Barcelona, 1992. 5.ª edició. ISBN 84-393-2176-7

Preu: 1.050 PTA. 15 x 9 cm, 488 pàg.

Volum de petit format que aplega tres documents legislatius bàsics: la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia de Catalunya i el Reglament del Parlament de Catalunya. A cada document s'afegeix un índex analític ordenat alfabèticament, on cada terme, a més de remetre al lloc del text legal on figura, n'explica el contingut i es relaciona amb tot el context jurídic que implica.

Declaració Universal dels Drets Humans

Barcelona, 1994. 3.ª edició

Preu: 100 PTA. 17 x 11 cm, 24 pàg.

Text de la Declaració Universal dels Drets Humans, aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el desembre de 1948. L'acompanya una resolució del Parlament de Catalunya sobre els drets de la infància.

Estatut d'autonomia de Catalunya

Barcelona, 1993. 3.ª edició. ISBN 84-393-2650-5

Preu: 100 PTA. 17 x 11 cm, 46 pàg.

Text de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat per referèndum popular l'octubre de 1979 i sancionat pel rei Joan Carles I el desembre del mateix any. Amb un índex final de títols i capítols.

El Parlament de Catalunya

Barcelona, 1993. 6.ª edició

Preu: 100 PTA. 21 x 11 cm, 64 pàgs.

Fullet explicatiu de l'estructura, les funcions i el funcionament del Parlament, amb una descripció del palau on aquest té la seu, il·lustrat amb 22 fotografies a tot color.

El Parlament de Catalunya

per Jaume Sobrequés, Francesc Vicens i Ismael E. Pitarch

Barcelona, 1993. 3.ª edició

Edició rústica, amb sobrecoberta en quatre colors. Preu: 7.700 PTA.

ISBN 84-393-2487-1

Edició en tela, amb sobrecoberta en quatre colors. Preu: 10.500 PTA.

ISBN 84-393-2488-X

Història il·lustrada de la institució parlamentària a Catalunya des de l'edat mitjana, i de l'actual Palau del Parlament. Ressenya de la vida interna de la cambra i de la tasca parlamentària en les seves diverses funcions. Amb 122 fotografies a tot color i tota pàgina, i 50 d'històriques en blanc i negre, reproduïdes en bitò.

La interdependència de les activitats domèstiques i el treball remunerat

Barcelona, 1993. ISBN 84-393-2428-6

Preu: 2.650 PTA. 30 x 21 cm, 520 pàg.

Estudi comparatiu dones/homes, amb taules i gràfics comparatius, realitzat per Maria Jesús Izquierdo, amb la col·laboració d'Alexis Borràs, Susanna Lloret i Diego Marcos (Universitat Autònoma de Barcelona), per encàrrec de la Comissió d'Estudi sobre la Igualtat d'Oportunitats Home-Dona, del Parlament de Catalunya.

Parlament de Catalunya. L'obra legislativa 1932-1939

Edició i estudi introductori a càrrec d'Ismael E. Pitarch

Barcelona, 1981. ISBN 84-500-4156-2

Preu: 3.000 PTA. 31 x 22 cm, 422 pàg.

Recopilació de les lleis elaborades pel primer Parlament de Catalunya, precedides d'un estudi històric i jurídic sobre les fonts, els procediments i l'actuació legislativa del Parlament.

Parlament de Catalunya. Llibre del Cinquantenari: 1932-1982

Textos i documentació a càrrec d'Ismael E. Pitarch

Barcelona, 1984. ISBN 84-500-9786-X

Preu: 6.250 PTA. 31 x 25 cm, 428 pàg.

El cinquantenari de la constitució del primer Parlament de Catalunya (1932) fou commemorat amb aquest llibre-document que és també un homenatge als parlamentaris de 1932 i la seva actuació fins al 1939. En reproduïx els documents més significatius i les biografies dels 83 diputats que el constituïren.

Parlament de Catalunya. Legislatura 1980-1984

Barcelona, 1986. ISBN 84-505-4739-3 (o.c.)

Vol. 1. ISBN 84-505-4740-7

Vol. 2. ISBN 84-505-4741-5

Preu: 8.500 PTA (2 volums). 31 x 22 cm, 1.006 pàg. (2 vol.)

Obra que resumeix, en dos volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1980-1984. Conté les dades biogràfiques i parlamentàries de les diputades i els diputats, la composició i el treball dels òrgans, el text íntegre de les lleis, les resolucions i les mocions aprovades, etc.

Parlament de Catalunya. Legislatura 1984-1988

Barcelona, 1988. ISBN 84-505-8049-8 (o.c.)

Vol. 1. ISBN 84-505-8050-1

Vol. 2. ISBN 84-505-8051-X

Preu: 8.500 PTA (2 volums). 31 x 22 cm, 1.550 pàg. (2 vol.)

Obra que resumeix, en dos volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1984-1988.

Parlament de Catalunya. Legislatura 1988-1992

Barcelona, 1993. ISBN 84-393-2387-5 (o.c.)

Vol. 1. ISBN 84-393-2388-3

Vol. 2. ISBN 84-393-2389-1

Vol. 3. ISBN 84-393-2390-5

Vol. 4. ISBN 84-393-2391-3

Preu: 11.300 PTA (4 volums). 31 x 22 cm, 3.044 pàg. (4 vol.)

Obra que resumeix, en quatre volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1988-1992.

PUBLICACIONS PERIÒDIQUES

Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya

ISSN 0213-7798

Preu: número solt: 225 PTA; subscripció anual: 7.500 PTA. 30 x 21 cm.

Publica els projectes i les proposicions de llei, els vots particulars o les esmenes a defensar en el Ple o en comissions, els informes de ponència, els dictàmens de les comissions legislatives, els acords de les comissions i del Ple, les interpellacions, mocions, proposicions no de llei, propostes de resolució, comunicacions del Consell Executiu, etc. Al final de cada any natural es publiquen quatre índexs: de tramitacions, d'òrgans, de persones i de matèries.

Diari de Sessions del Parlament de Catalunya

ISSN 0213-7976 (general)

ISSN 0213-7984 (sèrie P)

ISSN 0213-7992 (sèrie C)

Preu: número solt: 120 PTA; subscripció anual: 6.000 PTA. 30 x 21 cm.

Publica la transcripció fidel de totes les intervencions produïdes en les sessions públiques del Parlament, tot anotant les incidències que s'hi han esdevingut. Apareix en dues sèries: sèrie P, per a les sessions plenàries; sèrie C, per a les sessions de les comissions. Al final de cada any natural se'n publiquen tres índexs: cronològic, de persones i de matèries.

Les publicacions del Parlament de Catalunya es poden adquirir a les llibreries de la Generalitat i al Palau del Parlament. Les subscripcions es poden fer al Servei de Publicacions del Parlament.

SUBSCRIPCIÓ

BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

DIARI DE SESIONS
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ i Edició impresa
☐ m Edició en microfitxa

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció (impresos o en microfitxa) començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

a) Per gir postal.

b) Per transferència bancària, a nom del Parlament de Catalunya, al compte corrent número 2500019405 de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, agència 3018, del Pla de Palau núm. 2, 08003 Barcelona.

c) Per xec registrat.

d) En metàl·lic a la Caixa del Parlament.

BUTLLETA

Nom NIF

carrer núm.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ i ☐ m

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ i ☐ m

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta) ☐ i ☐ m

BUTLLETÍ OFICIAL

i
DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT

DE CATALUNYA

Palau del Parlament

Parc de la Ciutadella

08003 Barcelona

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 19

Amb aquesta finalitat, i amb data de de envia

per (gir / xec al portador) núm. la quantitat de pessetes

..... de de 19

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 221 20 00.

Subscripció anual (edició impresa o edició en microfitxa): 6.000 pessetes.

Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (edició impresa o edició en microfitxa): 13.000 pessetes.

Número solt (edició impresa o edició en microfitxa): 120 pessetes (preus amb IVA inclòs)

Dip. Leg. B-27.966-80. ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7984 (sèrie P)

Imprès a Multitext, SL, Barcelona.

9 770213 798001

09904

